

ספר

הַזְּמָלֵד

חלק א'
מבולא לפעסט
שמפי עצחת ח'ש - אייר תש"ג

של רבנן ומארון של ישראל
כ"ק מראן אדמו"ר הרב הקדוש
 Mahar"א מבולזא ז"ע

ספר

הַזְּהָרֶלֶד

של רבן ומאורן של ישראל
כ"ק מרן אדמו"ר הרב הקדוש
בר"א מבעלזא זי"ע

סדר השתלשלות ברייחוץ
בעיר עוז לוי בעלווא.
שנית שhortו בעמק רבכא,
בסע נזודי בעיר לעיר וUMBDAהה לפדייה
עד ליזיאץ באפילה לאורה ובשבועיד לגאולה
ועלית לארץ הקודש

ערוך ומסודר לפי סדר דבריו הימים, עם ציוני תاريichi הזמן,
הימים והשעות, מлокט בליקוטי בתור ליקוטי, מתוך מאות כתבי
חסידים וספרי רשימות, בשילוב עדויות נאמנות וטובות זכרו'
נות, מפיהם ומפי כתבים של חסידים ואנשי מעשה

יוצא לאור
שנה תשפ"ג לפ"ק
שנת השמונים להצלתו של כ"ק מרן זי"ע

ברכה לדאש מישבל

ברוך שיר שבת ושירת, בבוֹ לברך לעלה ולקלט בתפארה,
לכבוד האי גברא רבא ויקירא, שר הצדקה והחסד בלי מידה ומשורה, תורה חסד
על לשונו כל ימי בהדרה, באחבות ישראל אשר מקלקלת את השורה, רב פעלים
لتורה ולידאה, עושה ומעשה להנידיל תורה ולה niedירה, בפעולותיו הנגדירות
בעוֹז וגבורה, מעילות השחר עד סוף כל אשמורה, להניחיל תורה הבעה"ט ה'ק'
ותלמידיו בשפה ברורה, ולשמור את דרך הסלולה בקלה וחומרה, ראש וראשון
כל קדשי בית בעלוֹה המעשרה, מוכתר בכל מידה טוביה להטהורה, בעונם
מידותיו כצאת המשם בגבורה, בשפלות רוח ובעונות חן תהורה

כבד שמו מפארים
הרבי החסיד הנכבד והמפואר

נ"ה משולם צבי יהודה אלקבאדייטש שליט"א

אשר נדבר רוחו אותו לכלכל ביד רחבה
את היצאת ספר ההצלחה בעין טובה וברוח נדיבת
לrangle שבחת נישואי בני המיפלא וה mipfel, הקטע המהילל בתשבחות
כמר יקותיאל שיחי

עב"ג בת הרה"ח מו"ה יואל צבי פריעדמאן ה"ז, ננד הרב החסיד
המפואר, רב הפעלים לתורה ליראה ולהחסידות, ראש וראשון לכל
מפעלות בית בעלוֹה, מוה"ר חיים שלמה פריעדמאן ז"ל, ראש
העסקנים ונזר הפעלים למען הצלחת רבנן של ישראל כ"ק ממן זי"ע
אדמו"ר מהר"א זי"ע, וממקורבי ונאמני ביתו של כ"ק ממן זי"ע
לאות שלם ולמושרת נצח, לשמחת התקשרות החיתון בין משפחות מיהוסות בישראל,
הוי תרי צדרים אשר אבותיהם ואבותם אבותיהם התאבקו בעפר רגלי כ"ק ממן ורבתוינו
חקדרושים זי"ע, והוּז מוקשרים בעבותות אהבה לחבחל"ח לב"ק ממן אדמו"ר שליט"א,
ועתה כמו בניהום ושמחה עולם על ראיים, באחבות רעים מושך דודים

ישלם ח' פצעלו ותהי משבורתו שלימה מאת ח' אלקי ישראל, הרחמן הוא
יבוך אותו ואת כל בני ביתו, בעשור יקר וגдолה וכבוד, שיזכה לראות
מהם ומכל יצ"ח רוב נחת ותענוגDKDOSHA, לאורך ימים
ושנים טובות, מתוך בריות גופא וגהורא מעלה,
ומתוך רוב עוז ושלום, נחת וכל טוב סלה

זהו צלה

בעסט
נייפעסט
מעסט
בעקע-טשאכז
אייד
טענבענישיאר
טראשוו
דיקארעסט
סודיה
ציזיליגראד
איסטאנבל
דנטש
חאלב
ביירות
סורי
קייב
תל אביב

דבר המוציאים לאור

חסדי ה' עולם נשירה ונזמרה, על כל החסד אשר עשה ועשה עמו בכל עת ובכל זמן, ועתה ביוטר כאשר החינו וקיימו והגינו ליום שמחת כללות בניינו היקרים שיחיו, שתתקיים בעוזה למזל טוב ובשעתו ז' ביום כ"א נסלו תשפ"ג לפ"ק הבעל"ט.

מלחים אין בפיינו ולשוניינו מילה, לבטא את רגש לייבנו ההומים, ואילו פינו מילא שירה כים ולשוניינו רינה מהמון גליין, ושפתותינו שבוח כמרחבי רקייע, אין אנחנו מספיקים להודות, לברך לעלה ולקלס, לפני מלך מלכי המלכים, על חסדיינו הגודלים והמרובים עמננו.

מה נכבד היום כאשר לרجل שמחת הנישואין, יצא לאור עולם ספר ההצלה, של כ"ק אדמו"ר קודש הקדשים מדור מהר"א מבצעלא ז"ע, אשר נערכ בטיב טעם ודעת, על ידי חבר עורכים מופלגים, אשר פעלו יוכם ולילה ללא לאות, זה שנים על גבי שנים, עד שהצליחו להוציא מתחת ידם דבר נאה ומתחזקן, כאשר תחזינה עיניכם מישרים.

ספר נשגב זה - אשר רבים חיכו לאורו כבר ימים וימים, ובוואדי יתקבל בחיבה יתרה בקרוב אנ"ש חסידי בעלזא בפרט, ובקרוב כל תפוצות ישראל בכלל - קרוב לבנו ולנפשנו, אשר אבות המשפחות של החתן והכלה שייחיו היו קשורים להאי אילנא דחיי בכל נימי נפשם ונשנותם, ופעלו והפיעלו בכספי נס לענן המשך וקיים חצר הקודש.

מצד החתן נ"ו, ה"ה זקינו הרב החסיד הכהפלג כוהר"ר אביגדור יאקאבאוויטש ז"ל אשר הקדושה מוחזקת לומאבותיו, כאשר אבותיו זקינו

נסעו שנים רבות לבعلזא וסייעו במאודם להחזקת החצר הקודש, החל מהר' ח' ר' דוב בער יאקאבאויטש ז"ל שעוז נסע אל כ"ק מרון מהר' ש ז"ע, לאחר מכן בן הרה"ח ר' יודא פעתעהאוזער ז"ל שהמשיך להסתופף בצל קדשם של כ"ק מרון מהר' זי"ע וכ"ק מרון מהר' זי"ע, ונמשכה בבנו הרה"ח ר' יעקב ניעדרהאוזער ז"ל, שהסתופף בצל קדשם של כ"ק מרון מהר' זי"ע וכ"ק מרון מהר' א זי"ע, הוא אשר הנחיל את הקדשה לבניו אחריו, ובתוכם להרה"ח ר' אביגדור ז"ל אשר זכה להסתופף בצל קדשו של כ"ק מרון זי"ע ולהימנות בין ראשוני תלמידי ישיבתו הק' בעיה"ק ירושלים ת"ו, ולשאוב כלל חפנים קדושה וטהורה, ולהחזיק התקשרותם בעוז ותעוצמות ליבלהט"א כ"ק מרון אדמור' ר' שליט"א.

וכמו"כ מצד חותנו, הרה"ח הכהן מו"ה ר' מישולם צבי זילבערטשטיין ז"ל, שהי' גם הוא נמנה בין חשובי חסידי בעלה בנירעד האז, ומפורסם ביראתו וחכמתו, בצדקה פורונו ובטוב לבו ונפשו. מצד חמותו ע"ה הייתה בת החסיד ר' יודא פעתעהאוזער ז"ל הנ"ל, אשר במסורת ירש והורייש קדושה זו לו ולדורות הבאים אחריו עד בית הגואל.

ומצד הכללה שתחתי, היה זקינה הרב החסיד המופלג מוהר' ר' חיים שלמה פריעדמאן ז"ל, הוא הגבר אשר הת"צב כמלאךמושיע במסירות נפש ממוש להציל את רבנן ומארון של ישראל מגיא ההרגה ולהביאו לחוף מבטחים, הוא אשר עמד בראש העסקנות וראש הפעולות למען ההצלה של כ"ק מרון זי"ע, הוא אשר נשא על עצמו וועל כל שכנו ופועל ללא הרף מותוק הבקא, על מנת להוציא את צדיק הדור וקדשו ממשילה לאורה ומשעבוד לגואלה.

ולא זו בלבד, אלא שהוא אף העלה את הדברים על גבי הכתב מיד לאחר הכלולחמה, למן ימנוד למשמרות ולזכרון דור אחרון, ורשם את השתלים הרבים בפנקסיו בספר פעמיים הן בלשון הקודש והן באידיש, באופן מסודר ובכתב נאה כפי אשר הייתה מוהתו.

ומשך, כאשר כתעת קרוב לשלמוניים שנה לאחר מכן, יוצאים חיבוריו ורשימותיו לאור עולם, משלבים בהוון מאות עדויות ופרקיות זכרונות, אודות השתלים הצלת כ"ק מרון זי"ע, וביחד מעלים על נס את מעשי תקפו וגבורתו ופרשת גדלות מפעליו, הרי שזה כשלעצמיו הוא שטחה גדולה והתרגשות כורובה.

זהו צלאה

בעלזא
סקאטה
ראדייזוב
בירסק
גוליניא
דרענישלדאָן
בשעטביזט
זשענדזשין
וועיזניאָז
באכטיאָ
קראָקאָ
באנטיאָ
ביטשאָקָוב
פֿשעטביזטֶל
טְרִיךָאָ
אַסְטִינָאָ
אַזְגְּדוֹאָרָיָה

זהו צלאה

בענט
ניענט
מענט
בענט-טשאטל
אלאָד
טענבענטשייאָר
בְּדִאַשּׁוֹב
בְּדִקְאָרְעָסְט
סְפִירָה
צְוִילְגְּזֶרְאָד
אַיסְטָאַבְּרָל
דְּמַשְׁק
חַאֲלָב
כִּירְיוֹת
סְדִירָה
חַיְבָה
תֵּל אַבְּבִיב

ועל כך אפשר להמליץ את דברי הכתוב 'דבר בעתו כוה טוב', כיודע מפי ספרים וסופרים גודל העניין של להזכיר זכות אבות בעעה שמחה, ואיזה זכות גודלה יותר יש מאשר להציל את רבנן של כל בני הגלות קדוש ישראל ופאו.

כיוון שכן, כתעת כאשר אוטם חסידיים מופלגים באים בקשרו חיתון צאצאים היקרים, והם מתראים זה עם זה בשמחה, כדאיתא בזה"ק שהאבות באים מגן עדן להשתתף בשמחת צאצאיהם, בודאי נזכרים הם לטובה פאותם ימי אוריה כאשר ישבו בעיר עוז לנו בעילזא, תחת צילם הקדוש והטהור של רבותינו הקדושים ז"ע, וכן כיימי שהותם בצלא דמהיננותא של כ"ק מון ז"ע בארץ הקודש, ולאחר מכן תחת דגל הנהגתו הרווחה של כ"ק קרן אדר"ש שליט"א, ובוודאי הם ששימים ושמחים בראותם את יוצ"ח מותהלים בדרכם הישרה, ומיסתופפים בצל הקדש בדרך המסורה לנו.

ותפלתנו ובקשתנו, שזכו ממעשים הנשגבים של אבות משפחתיינו אשר פעלו והפעילו למען בית רבו"ק ז"ע ולמען החצר הך, וזכות מעשי הכהנים של האי שלוחא דרחמנא מה"ר חיים שלמה ז"ל אשר בזכותו נשאר לנו לפליה גודלה רועה נאמן, יעמדו להחתן והכליה שיחי, שייצאו לבונת בית נאמן בישראל, בית מלא ברכת ה', ולהעמיד דורות ישרים ומברכים. בניים ובני בעסקים בתורה ובמצוות, על דרך ישראל סבא, מותוך בריות גופא ונזהרא מעלה, ומותוך רוב שמחה נעשר וכבוד, לאורך ימים ושנים טובות.

ברכה מיוחדת לכל חברי הטערכות אשר הוציאו מתחת ידם בס"ד דבר נאה ומקובל שכואה. תחילתה וראש להעוכדים בראש המעדנה, ראשונים לדבר מצوها, ה"ה ננהלי ועורכי הגליון המפורסם "הואג' תורה", אשר בין על"י נחרפסכו לראשונה חלקים רבים מתיבות ההצללה במשך כהה שנים לטובה, והשארו רושם חזק בין כל קוראים, אשר מהם יתר ופינה בספרינו רבי הכמות והאיכות שלפנינו.

כמו כן יתברכו השותפים למלאכת הקודש והפועלים ללא ליטען שלימנו לנו ברוב פאר והדר, הרה"ח ר' נפתלי הכהן ביגעל ה"ו, והרה"ח ר' אברהם יצחק ווייזער ה"ז, ואתם עכום ידידינו היקרים חברי כוכן שמן רוזחת, הרה"ח ר' יוסף האכהייזער ה"ז, הרה"ח ר' שמואל אלימלך ועצלער ה"ז, הרה"ח ר' יצחק

אליכילר פריעדמאן היי', הרה"ח ר' גפתלי ריביכואן היי', והורה"ח ר' יעקב אַקָּאָבָאָוִיטֶשׁ היי', אשר הקדשו כוחם ואונם זה זמן ועדינם לפאר ולרוכם תוכן הספר בהוספת חוכר יקר כדי לה הטובה עליהם.

כן נברך בכל פה ולשון לכבוד הרה"ג ר' ניאיר וויס שליט"א, כו"ץ בקהילתנו היל' ומיח"ס תלמידים כסדרם ושא"ס, אשר עבר בעין ביקורת על כל הספר, לסלק את כל הטעשיות ולהסיר אבוי נגף, ואף חיקר תיקן ואיזן את כל הספר כורישא ועד גמירה.

ידא רעווא, שאכות הצדיקים יעוזר ויגן ויושיע לנו ולכל הנלוים אלינו, להתרברך באלא' המכון ובכל הברכוות האכוורות בתורה, בנין בריכי, חי אריכי, ומזוני רוחחי, עם כל הפירושים שפידשו בהזה כ"ק מרנן רובה"ק זי"ע, באין מהסור כל, ומיתון נתחת וכל טוב.

המנברכים בכל לב בזמנ שמחתינו תשפ"ג לפ"ק

בברכת גמר חתימתה טובה

ושנה טובה ומבורךת

ויאל צבי פריעדמאן

מושולם צבי יהודה אַקָּאָבָאָוִיטֶשׁ

זה אַצְלָה

בעלזא

סקאָת

ראדייזוב

ביבֿק

גולֿזֿא

שְׂעִמְישָׁלָאוּן

טְשֻׁמְבִּישָׁלָן

זְשֻׁנְדְּזָשִׁין

וַיְזָנְצָאָה

באָכְבִּיאָה

קְרַאָקָא

בְּאָכְבִּיאָה

בִּיטְשָׁקְבָּוּן

פְּשֻׁעְמִישָׁלָן

טְרִיךָאָה

יאָסְנָאָה

אַמְּגִיזָאָרָה

זְהֹצָלָה

בעסט
נייפעסט
מעסט
בעקע-טשאכ
אייד
טעניבענישויאר
טראשוו
דיקארעסט
ספֿרִיה
זְהֹצָלָה
איסטאנבל
דֶּבֶשׂ
זְהָלָב
כִּירָה
סְדִירָה
חִימָה
תֵּל אַבְּיַם

פתח דבר

חסדי ה' כי לא תמננו כי לא כלו רחמייו, על אשר ריחם על שארית עכו השבורים והרצוצים, האבלים והדווים, והשאר לנו לפולטה גдолה את האי ריעיא כהויננא, איש אלקים קדוש הוא, אשר עוד לפני המלחמה עמד בראש עדרת בני ישראל בכל מקומות מושבותיהם, וכן גם לאחר המלחמה, היה הוא הגבר אשר כל בני הגללה הלכו לאورو, והרים את קרן התורה והחסידות מסוף העולם ועד סופה.

ברוך המקום ברוך הוא, אשר גם לאחר עולות יד הכותרת על רובנן ובני ישראל ה"ד, כאשר לא נשארו כי אם אחד מעיר ושנים ממושפה, וגם לאחר ששקעה חכמה שלא בעונתה, ובני ישראל היו שורפים בתוך-אימה חשיפה גдолה ונוראה, הבליח קרן אור בתוך החשיכה והעלטה, רבנן של ישראל כ"ק מון כהרא"א ז"ע, אשר הקדשה וטהרה, החסידות והפרישות, רבן של ישראל כ"ק מון כהרא"א ז"ע, אשר נשבוע הפייח רוח חיים בעצמות הבישות, והיה הולך ומכווץ בקהל דטומה דקה, אשר נשמעו הולך וחזק מוקצה העולם ועד קצהו: ותחיינה העצמות האלוה:

ואילו פינו מלא שירה כים ולשונו רינה כהמון גליין, ושפנותוינו שבח כנורחבי רקיין, עייןינו מאירות כשם וכירח, וידינו פרושים כנשרי טמיין, ורגלינו קלות כאילות, אין אנחנו מספיקים להודות ולהלל, לשבח, לפארה, לוויכם, להדר ולנצח, לבךן, לעלה ולקלס, על חסדו הגדל של הבורא ב"ה, אשר העניק לנו דור שפל את אותו קדוש עליון במנחת אהבה ונדבה.

לא דבר של מה בכם היא, שכן רבים וטובים עשו ופעלו למען הצלה עצמן, הצלה משפחתם, והצלת ربם, ולא עלתה בידם, ביכים טרופים ואיזומים אלו, כאשר בני ישראל היו נתונים למשיסה ולבזוזים, ועלו על מוקד קידוש שם בכל טיני מיתות

משונות ה"י, כמעט ולא היה שיר להינצל בדרך הטבע מידם הארכוה והאכזרית של הרשעים הנוראים ימ"ש, ואילו כ"ק מrown ז"ע זכה להינצל מהם, לבסוף במסע התחרתיים של שעות ארכות, להבריח את הגבולות הרבות דשכיח' בהו סכנתא טובא, ועל הכל לעלות לציון ברינה ובצלה.

אין זה כי אם בחמלת ה' על בני אהוביו, שאրית עמו היידות הנאמנה בכלל, ואנשי שלומינו חסידי בעילא בפרט, על מנת שהיה מי שיעמוד בראש העדה, להנחותם את הדרכ' אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון, לקוםם ולשםם את ההריסות העצומות, לבנון וליסיד מחדש בתה תורה ותפילה ובתי ישראל, ולהכין את הדור החדש לקראת בית המשיח שיבוא במרהה בימינו.

ובכן, בחורdot קודש וביראת הקבוץ, אנו מגשים לפניכם הימים ברוכה, אוצרם בלבם ונשגב, רב הרכבות ורב האיכות, ובו כל סדר השתלשלות הבירה מעמיק הבקא, הצלתו מגניה צלמות, ועליתו לארץ הקדוש של כ"ק מrown ז"ע, אשר הייתה אפונה תלאות, מכוסת יסורי גוף ונפש, ועל הכל מלאה אותן וככל, רצופה בניסים ונפלאות מתחילה ועד סוף, התיבור כולל בתוכו את סדר דברי הימים, מסודר לפי תاريכי הימים והשנים, דבר דבור על אופנו.

באמת אמרו, שניסים ונפלאות רבים נעשו במשך שנים המלחמה למאות ואלפי יהודים, כי כל אלו שעכו להינצל ולשרוד בין החיים, היה זה אך ורק בסיס פלא והפליא ליותר מדרך הטבע, כפי שביקש כ"ק מrown ז"ע מאחיו הגה"ץ **mobialgoria** זצ"ל, למסור את הדברים לניצולים הדברים, וכן אמר אז:

"איך ועל זאגן די דיבורים פון ברודער, איך שיק דיר אויף א שליחות קיין יוראף, ס'איי דא דארט היימישע יודען, אין פאריז-שווייז-בעיגען, זאלסט זי זאגן או זי זאלן זיך נישט איינדען או זי זענען ניצול געווארן בדרכ' הטבע, דער אויבערשטער האט רחמנות געהאט, ער האט געוואלט או ס'יאלאן בליבען יודען, האט ער געשיקט מיט יעדן יוד צווויי מלכים, זאלן איהם הייטן, עס שטייט כו מלאכין יצוחה לר', האסט געהרט? זאלסט זאגן או א יעדן יוד האבן געהיטן צוויי מלכים, און ווער ס'אייז געליבן, זאל וויסן צוליב וואס".

לְזִקְנָתָן

- בעלזא
- סקהאל
- ראדיוקוב
- ביסק
- גילדא
- פריערטלאן
- בשעניביזל
- ושענדיזן
- ויזנטיזא
- נאכטיא
- קדראק
- באכטיא
- ביטשקב
- בשעניביזל
- טידק
- יאסיניא
- אונטיזאָר

זהו צללו

פָּעֵסֶת
 פִּיקָּעֵסֶת
 פָּעֵסֶת
 בְּצָקָעַ - צָשָׁאָבָעַ
 אֲרָאָד
 טְעַבְּעַשְׂיָאָרַי
 בְּדָאָשָׂבָע
 בְּקָאָרָעָסֶט
 סְדָמָה
 צְוִילְגְּנָאָרָד
 אִיסְטָאָבָעַל
 דְּמָשָׁק
 רְחָאָלָב
 בְּרִירָה
 סְדָמָה
 רְחִיבָּה
 תְּלָ אָבָּיָב

וכבר אמר על כך הרה"ק מהר"י מפשעווארסק זצ"ל, שמדובר ב"ק מרן ז"ע יוצא מפורש, שבכלאך אחד לא היה סgi להצילו, כי לנודל שעת הסכנה ולטבה רוע הגזירה, היה צריך דוקא ב' מולאים, וזולת זה לא היה סgi.

אמנם למרות זאת, שונה היה נס הצלתו של כ"ק מרן ז"ע, ואין ספק שלא רק שני מלאים שמרו עליו להצילו, כי אם רביה רבות של מלאים וכיתות שלימות של רפואיים וחיות עמדו עליו לשמרו ולהצילו בכל עת ובכל שעה, הניסים והנפלאות שאירעו בכל מילך הבריחה, הינט הרבה מעל השעת אונש.

לא זו בלבד, אלא שכ"ק מרן ז"ע היה היחיד בדורו -- אשר היה נתון בין שני האריות, בתוך אימת המלחמה מיום התפרצתה ביום י"ז א'ול שנת תרצ"ט, כמושך ארבעה וחצי שנים שלמות, ולמרות זאת נשאר בין החיים, זוכה לצאתם שלם בנפשו רוחו ונשנתו. שאר צדיקי הדור אשר ניצלו ונשארו בחיים, דובם כולם לא עברו את כל מאורעות המלחמה מראשיתה, כי אם לקרה מוחcitת השניה, ואילו אלו שכנ נשאו אל תוך מאורעות המלחמה מראשיתה, אכן לא זכו לשוד בחיים, ועל עול מוקד קידוש השם, הי"ד.

ואם לא די בכך, הרי שכ"ק מרן ז"ע נתעלה בבחירים --- בכר שבמושך זכון ארונו היה נתון תחת שליטת הנאצים והגסטאפו ימ"ש, אשר ידעו על מקום שהותו, ועם כל זה לא הגיעו בו לרגע, ולא רק שלא הגיעו לו אלא אף שטו עיניהם להשגיח עליו, לשמודו אותו ולהצילו, כאמור באורך פרקי הספר.

אותם היו טרף פראי אדם האזריים ימ"ש, נבענו אל מול אותו צדיק וקדוש, על דרך שאמרו חז"ל שמלאך רע בעל כרחו יעה אמן, כך נמסו כוחות היטומאה והtabטלו כמעט שורש כוח הקדשה. ולמרות שניתנה להם מושגים באותו זכון כח להתגבר ולהכחיד את רוב מנין ובני ישראל רח"ל, עם כל זה באותה צדיק יסוד עולם לא היה בהם שום אחיזה.

ועל כל זאת, הן בעת שחיפשו אחריו כ"ק מרן ז"ע וניסו לעלות על עקבותיו, והן בעית שעמדו לעזרתו למען הצלתו, לא נגע שם גוי נאצי טמא בגיןו הטהרה והקדוש של כ"ק מרן ז"ע, מלאך קדוש זה נשאר בשגב קדושתו ורומ פרישותו בתכלית השלימות.

וכבר התבטא הaga"צ רבבי יוסף צבי דושינסקי זצ"ל בעיצומם של ימי המלחמה, כאשר הוציאו לפניו את בכ"ק מרן ז"ע, וביקשוו להתפלל לשלו, או אז נענה לאוכו:

"אוֹיִ חוֹיט אָוֶן בַּיְנֵעֶר, הָאָבָן זַיִ נִיקָס קַיִן שְׁלִיטָה (עַל עֹור וְעַצְמוֹת בְּלֶבֶה, אֵין לְהָם שְׁלִיטָה)".

פלאים נשגבים אלו מוכחים לנו בחוש ונוראים באצבע, איך שהטיגיד מראשית אחريית בחר בקדושתו של אהרן כהנא קריישא, והותיר לפלייטה גדולה את אביר הרועים משהיר'י הכנסת הגדולה, כסכוב נוגה בגבול מורה וככלאך נעשיע, להאריך את החשيبة הגדולה והאיינקה! לקומם את הריסות היהדות הנאכעה! לכוון וליסד את בית ישראל כבתחילה! ולהרעיף שביבינו חותם וטלוי תחיה על שה פזרה ישראל!!!

ולמרות שלא הייתה יכולת והאפשרות ביד הרשעים ימ"ש לשולט על קדושתו של כ"ק מרון ז"ע, לגעת בגופו הקדוש והטההור, ולהעבירו מארץ החיים לעולם שכלו טוב, עם כל פעם שכ"ק מרון ז"ע נפגש עם ראיי הגסטאפו ימ"ש, נתמלא איינה ופחד, רעד וחחללה, נך נשנה הדבר פעמיים רבות בכל מಹלך הבריחה, כאשר הצד השווה שביהם הייתה הפחד הגדול שנפל על כ"ק מרון ז"ע.

במושכל ראשון, הדבר מעורר תמייה ופליאה, שכן לאחר שנוכחנו לדעת איך שכחות הטומאה לא יכולו לנגד קדושתו הנוראה של כ"ק מרון ז"ע, עד שגדולי הדור היו סוכנים ובטוחים בהצלתו של כ"ק מרון ז"ע, אם כן מדוע זה איפוא היה כ"ק מרון ז"ע מלא פחר?

אכןם באמות התשובה להה כבר מופורשת בגמרה (ברכות ד ע"א), דר' יעקב בר אידי רמי, כתיב והגה אני ענק ושמורתיך בכל אשר תלך, וכתיב וירא יעקב מאד, אמר שמא יגרום החטא, כדתנייא, עד יעבור עמק ה' עד יעבור עם זו קנית, עד יעבור ענק ה' זו ביאה ראשונה, עד יעבור עם זו קנית זו ביאה שנייה, מכאן אמרו חכמים ראויים הוא ישראל ליעשות להם נס בימי עזרא, בדרך שנעשה להם ביום יהושע בן נון, אלא שרים החטא.

הוא הדבר גם כאן, כ"ק מרון ז"ע אביהן ואוהבן של ישראל, החזיק עצמו בעונוה ובשפלהות באופן ממהיל ביותר, עד שהיא רואה את עצמו כאילו אין בו מותום, וכי יהיה מרגלא בפוכיה לומר תכiid בתנועת התעוורנות: "בושני מהטהאי, איך שעם זיך מיט מיינע מעשים", וכן היה אומר: "חטאתי, עוית, פשעת, וואס וועל איך זאגען פאר מיינע רעבי? וואס וועל איך זאגען פאר מיינע אבות? ריבונו של עולם, וואס פאר א פנים וועל איך האבען פאר דיז?" – משכך, היה תמיד מלא פחד שכוא יגרום

זהazel

בעליא
סקאדת
ראדייזוב
ביבק
גלויא
ס"עביישלאן
ט"עבייטל
ו"ענדיזשיין
ו"יטזניא
באכטיא
קראקא
באכטיא
ביטשקב
פ"טביישל
ט"ידקא
אסזיא
אומזיאר

זהו צללו

פעסטט
פייפסטט
מעסטט
בעקע-טשאכט
איידאר
טערבענשטיינר
בדאסטט
בקראעלסטט
סופיה
ציריל-גנדייד
איסטאנוביל
דנישק
חאלב
ביירות
סידני
קייב
תל אביב

חותטא, ואוז צדיק דרכו בקדוש של יעקב אבינו ע"ה, שהוא מוחזק עצמו בשפלות והחש שמא אינו ראוי שיעשה לו אותן ופלא, נס ווופת.

כאשר נדרך במהלך השתלשלות ההצללה וטسع הבריחת, נראה עין בעין בכל שלב ושלב, איך שב"ק מרון ז"ע המשיך בהנוגתו הטמייה והנסגה למעלה מכוחות אונש, בבלעת ובכל שעה, ובכל מצב שהוא, גם במצוור ובמצוק.

וישן כן אהרון, להגיד שבחו של אהרן קדוש ה' שלא שני מאום מכל מנרגי קדשו והליךתו הנادرות בקדוש, וככפי סדר התנהגותו נשבחו על כסא ממלכתו בעיר עז לנו בעולזא, כך התנהג גם בהיותו נע וננד לבדוק וחוסר כל.

לא יומן כי יספר עד היכן הדברים מגיעים, כאשר גם כאשר היה נתון תחת שבט בקרותם של אנשי הגסטפו ימ"ש לא יותר על מנהגי ישראל ומנגגי בעולזא, וכי' נס בתכליית השליכמות, בלבד ליותר על שם זיז כלשהו. ולא זו בלבד, אלא אף סדר עבודה קדשו לא שונתה במקומות, וכ"ק מרון ז"ע המשיך בעבודתו כבאים ימייה, והוא דבוק בשיעפי קדשו ובדבקותו העילאית, מבקר ועד ערבות, ומערב ועד בוקה.

לא ב כדי התבטה כ"ק מרון ז"ע לאחר עליותו לארץ ישראל: "א דענק דעם אויבערשטינען, אויר האב נישט מהסדר געוווען קיין איין מנאג ישראל (תליית שלא חיסרתי שם מנאג ישראל)". כי אכן כן מסר כ"ק מרון ז"ע את נפשו לכען קיום כל Tag וTAG, שלא לחסר מתחלוות קדשו כואואה.

וכל זאת בעת שהותו בתוככי עמק הכaca, כאשר מוחוץ תשכל חרוב ומוחדרים איכות, וכל בני יהדות הגולה היו טרופה ומכבילים עד עכווק נשמהם, ואילו כ"ק כרונ ז"ע קדוש ישראל ופארו היה מיישב דעתו לעשות רצון קונו, לענוד עטרה לנילך מלכי המלכים, ולהמליץ טוב על בני ישראל האבלים והזוחלים, למען יצאו מאפייה לאורה.

האמת היא, ששיטפו הצלתו של כ"ק מרון ז"ע, מוחלך לשני חלקים שונים בתכליות, החלק הראשון הוא מיום י"ז אולול' שנות תרצ"ט, עת פרוץ המלחמה הנוראה, כאשר כ"ק מרון ז"ע נשאב מיד אל תוך המכוהנה והכונסה, והיה נתון תחת שליטת הרשעים ימ"ש, עד שהיא נתון בסכנות חיים נוראה בכל רגע ורגע.

זהו צלחה

בעלזא

סקאות

ראדייזוב

ביסק

גלויזא

דרענישלאז

טשעניביטל

ושענידזשווין

ויעזוניצא

באכטיא

קראקא

באכטיא

בטשעניביטל

טרידקה

אספינא

אוּזְנִיאָר

והחלק השני הוא לאחר מכן, מיום י"ד איר שנת תש"ג, כאשר הצליח לחצות את הנבול אל תוך שטחו כודנית אוננאארין, כאשר מאותו יום ואילך כבר לא היה נתון תחת שליטת הגרכונים ימ"ש, ובכבר לא היו חיו תלויים מנגד בסכנה ממשית, ואם שעדיין היו צדיקים להישמר ולהיהר לבב' צליחו לעלות על עקבותיו, עם כל זה כבר היה כ"ק כרען ז"ע יושב בהיכל קדשו בכנוגה, עד ליום עולות לארץ הקודש.

כשך רואו להdagש נקודה נוספת, אשר מרגלא בפומיה של כ"ק ממן אדמור"ר שליט"א לחזור עליה תמיד, כי הנה אנו רואים שכ"ק ממן זי"ע אשר קבע בעצמו את יום הצלתו כיום דפנא, לא קבע את היום בו הצליח לבrho מידי הרשעים ולצאת מעמק הבכא, ביום פסח שני שנות תש"ג, אלא רק את יום הגעתו לארץ הקודש, וכ"ק כרען שליט"א מציין לדברי הרוכב"ס שעשה يوم טוב ביום בואו לארץ ישראל.

כי אכן, עיקר שמחות לבו של כ"ק ממן זי"ע היה על אשר זכה לדורך על אדמות ארץ הקודש, ולהונן את עפרה, וכן, תמיד בעת שהיה כ"ק ממן זי"ע מספר אודות הניסים והנספות שעמדו עליו בדרך בריחתו ומונוסתו, היה מסיים ומופתר לאמר: "אין ברוך השם, מיר זונען אנטקונונען קיין ארץ ישודאל".

חיבור זה מיוזד ומושתת על ליקוטי בתר ליקוטי, כאשר במשמעותם רבות נלקטו ונאספו עדויות ודברות, מפייהם וכופי כתובם של עדים רבים ונאמנים, אשר עברו גם הומה את מאורעות השואה האזומה ל"ע, ובתוכו אף זכו להסתופף גם בצל קדשו של כ"ק ממן זי"ע בשנות הזעם, ולאחר מכן העבירו לדור אחרון מה שראו בעיניהם ושמעו באזוניהם.

תחילה למקרה קודש, כבר זכור אותו איש לטוב, ה"ה רב החסיד המכוף" מו"ה חיים שלמה פריעענאנן זיל, אשר היה ראש וראשון לכל קדשי וMapViewות בית בעלזא בכלל, ולכל עניין ההצללה בפרט, כאשר למרות שגם הוא עצמו היה נתון בעמק הבכא, לא השגיח על עצמו ועל בני ביתו, והפרק את כל אשר לו בגוף ובמוחו למען הצלת כ"ק ממן זי"ע, ואשר זכה לאחר מכן להינצל ממותם לחיים, העלה על גבי הכתב את כל השתלשלות הצלת כ"ק ממן זי"ע, מיום בריחתו מעיר עוז לנו בעליזאليل שמיini עצרת, ועד לעלייתו אל הארץ הקדש ביום ט' שבט שנת תש"ד.

את דבריו העלה על הכתב בכוכה וככוה חיבורים שונים, כאשר בכהלן השנים הוסיף כהנה וכהנה בכל מיני אופנים, חיבורים אלו היו מנגד עינינו, ועל פיהם השתתנו את

זהו צללו

פעסטט
פייפעסטט
מעסטט
בעקע-טשאכע
איידע
טעניענישוואַר
בְּדָאַשְׁוּב
בְּדִקְאָרְצֶסֶט
סְפִּיר
צְוִילְגְּצְרָאַד
אַיסְטָאַבְּלָאַד
דְּבָשָׂק
חַאֲלָבָן
בִּירְדָּת
סְדִּוְרָיָה
חַיְבָּה
תֵּל אַבְּיַבָּס

כל מהלך וסדר חיבור זה, חיבת יתרה נודעת לחיבורים אלו, לאור כך שנכתבו בכל רASON, על ידי ראש העסקנים ונזר המפעלים, אשר ברוב שנות המלחמה שהייתה עם כ"ק מרון ז"ע, והיה עד נוכח לרוב רובן של התחרחות הנזכרות.

לאור כך, תמכנו יתודותינו על דברי ר' חיים שלכה, ועל פי כתבי התהלהנו ויסדנו את פרטי המעשה וסדרי ההשתלשות, עם זאת, שאבנו את מקורותינו גם מעוזתו של הגה"ץ **מִבְּלָגְדִּירִיאָ** ז"ל, כפי שיש פר לאחר הפלchner לסופר הנודע ר' שמואל רוטשטיין ז"ל, אשר העלה את הדברים על גבי הכתב, ויחדיו נהיו תמיים, כאשר עדות אחת משלימה את רועתה בטוב טעם ודע�.

כמו כן ציטטונו מדי פעם מתוך הספר 'הצלה הרבי מבלו' שהוציא לאור הספר הרה"ח ר' משה פראגער ז"ל, יחד עם הרה"ג ר' נתן אורטנער ז"ל, כموון בציון נזאה מקום ובהזכרת שם אומרו, וכל זאת להשלמת סיפור הדברים כהוויתן.

ואילו בחולק האחרון של ההצלה, בcohל הנסיעה מפעסטט לאארן הקודש, הסתמכנו בעיקר על סיפור הרה"ח ר' משה יעקב זילבר ז"ל, שזכה להלוות את כ"ק מרון ז"ע בכל הדרך, ואף לעמוד לשרת בקדוש מתחילה ועד סוף.

בתוספת לכל זאת הוסיףנו ושלבנו בתוך הדברים עוד אלף עדויות שונות, מפי ספרים וספרים נאמנים, את אשר אתנו פה היום ואות אשר כבר איננו פה, כאשר הזכרנו כמעט כל דבר ודבר בשם אומרו ומספרו, והשתדלנו לציין מקור לכל מעשה ואמרה שנזכרות בין בתרי הספר.

אך לוותר להאריך בגודל המלאכה וההשכעה הרבה אשר נדרש כדי לסדר מלאכת מחשבת זו, החל מהשיתוט בין בתרי הספרים וקיבוצם אחד לאחד, וכלה בערכתם ייחדיו כל אחד ואחד במקומו הראו לו, באופן השווה לכל نفس. בטוחנו שקהל הקוראים ידע להעיר נכמה את המלאכה הכבודה שהושקעה בחיבור זה, ומשבר, גם למד זכות על כל טעות ומשגה אם נפלו בין הדברים.

'צויין בזאת, שפעמים רבים מצאנו שניוי גירסאות בין העדריות למיניהם, כאשר זה אומר בכיה זה אומר בכיה, או אז, אם לא עלתה בדין לשלב ולהתאם את הדברים, אז העדפנו את גירסתו של מי שהיה נוכח שם בשעה כוונתה, על פני מי שישפר את הדברים בשם עד נוכח אחר, כי כמובן, שאנו דומוה שמיעה לראיה, ומוי שראה את הדבר במו עיני, נאמין ובतוך יותר ממי ש רק שמע את הדברים לאחר מכן.'

כאן המקום להזכיר לטובה, את הצדיקים וזכני החסידים אשר שהו במהלך שנים
בריחתו של ב'ק מון ז"ע בצל הקודש, ואשר זכינו לשמען מפיהם את פרקי
זכרונותיהם מקורות דברי אונן הימים, על כל פרטיים ודקדוקיהם, הלא מהה:

כ"ק האדמו"ר בעל' תורה מודכי מויזניץ ז"ל; הaga"ץ רבי חיים ישעה קאניג זצ"ל;
אבד"ק יאקו; הרה"ח ר' יוסל קנאבליך ז"ל; הרה"ח ר' משה מענדל פינער ז"ל;
הרה"ג ר' מענדל שיימל ז"ל; והר"ר צבי משה שליפשטיין ז"ל.

הרה"ח ר' יעקב אללי זינגערד ז"ל; הרה"ח ר' יהושע יאקאבאויטש ז"ל; הרה"ח
ר' יצחק הערש זידענפנעלד ז"ל; הרה"ח ר' ישעה דראטה ז"ל; הרה"ח ר' שמואל
פארגנס ז"ל; הרה"ח ר' יחזקאל קטצברוג ז"ל; הרה"ח ר' יעקב אליעזר שטארק
ז"ל; הרה"ג ר' יצחק דוד פריעדמאן ז"ל; ולהבהיר הראה"ח הישיש ר' נפתלי כהן
שליט"א; והרה"ח הישיש ר' משה פערסטער שליט"א.

ברכה מיוחדת נשגר להחסידים המופלגים, אשר העשירו את ספרינו בעבודות רבות
ופרטיכים רבים, כפי שנונה באוצר זכרונותיהם, אשר שמו מוכלי ראשון, ובטובם
המה דולים ומשകים לאחרים במאור פנים ובספר פנים יפות, הלא מהה:

הרה"ח ר' יודא גריינוואלד שליט"א; הרה"ח ר' שמואה פרידמאן שליט"א; הaga"ץ
רבי שלום צבי ענגלענדער שליט"א – ראש כולל דחסידי בעלה לנודן; הרה"ג ר'
אליקים פריעדמאן שליט"א; הרה"ח ר' ישראלי יודא פריעדמאן שליט"א; הרה"ח ר'
קורדי וואלקאן שליט"א; הרה"ח ר' משה אריה גאנבא שליט"א; הרה"ג ר' זו"ט צבי
גליק שליט"א; והרה"ח ר' זאב נחמן שליט"א.

ישאו ברכה כואת ה' וצדקה מאלק' ישעיהם, שיזכו עוד הרבה שנים להרכות פעילים
لتורה וליראה, ולהשkont את צעריו הצען מבאר מים חיים, אוצר ידיעותיהם הנادر
בקודש, מותך בריות גופא ונהורא מעלה, לאורך ימים ושנים טובות.

דף הספר מלאים וגושים בנוסחים רבים וTYPES וROTATIONS, חללים חדשות ונדרות,
כאשר תחזינה עיניכם מישרים, המכורה בזה היא, להמחיש את מוציאות הדברים
אל לב הקורא, ולקrab את השתלשלות העוניים אל השכל, להבין את סדר ומhalt
הדברים.

המוסכמים כוללים בתוכם העתקים מהמכתבים הרביכים שנשלחו על ידי החסידים,
כהכא להתרם ומהתם להכח ואחוור חיללה, ובכללם המכתבים של העסקנים אשר

זהazel

בעלז

סקאות

ראדייזוב

ביסק

גוליניא

דרענישלאז

טשעניביטל

זשעניזשווין

ויזטזיא

באכטיא

קראקה

באנטיא

ביטשקבוב

טשעניביטל

טרידקה

אסזיא

אומזיאר

זהו צלאה

פָּעֵסֶת
 נִיפְעָסֶת
 מְעֵסֶת
 בְּצֻקָּעַ-צְשָׁבָאָעַ
 אַיָּאָד
 טְעַמְּנָעַשְׂיָאָר
 בְּרַאֲשָׁב
 בְּקַאֲרַעַסֶּת
 סְדֹופִיָּה
 צְוִילְגְּנָאָר
 אַיסְטָאָבָּאָל
 דְּמַשָּׁק
 רְחַאלָּב
 בְּרִירָה
 סְדֹוִיָּה
 רְחִיבָּה
 תְּלָ אַבְּיָב

פעלו בכל קצו' תבל למען הצלה כ"ק מrown ז"ע, ולשם כך שלחו מכתבים ביניהם, וכן אל רבנים וגדולי עולם, ולהבדיל ראשי מדיניות ואנשי שלטונה.

כמו כן שילבנו תכוונות של הצדיקים והחסידים אשר נזכרים בין פרקי הספר, ובתוכם תכוונות של בעלי האכשניה של כ"ק מrown ז"ע במוחלן הבריחה, וכך גם השתרענו להכניס תכוונות של האכשניות עצמן, הדירות בהם כ"ק מrown ז"ע במוחלן שנות בריחתו, כמו גם תחנות הרכבת בהם עצר, ותחנות הגבול בהם עבר.

ומכל מקום, למורת שהיה בידינו עוד עשרות מכתבים ומברקים, שנשלחו על ידי החסידים המופלגים: הרה"ח ר' חיים שלמה פריעדמאן ז"ל; הרה"ח ר' שטעה בינדר ז"ל; הרה"ח ר' משה גראס ז"ל; הרה"ח ר' בעריש אורטנער ז"ל; הרה"ח ר' חיים נתע צ"ז ז"ל; הaga"ch ר' ישראאל אלימלך רומפלער זצ"ל, ועוד רבים וטובים, עם כל זה לא שילבנו בתוך הספר, שלא להכבד על הקורא, ושלא להפריע את רציפות הקריאה, ובעו"ה עוד חזון למועד לפרסום ביריעה נפרדת כדת וכראוי.

ובכן, בואו שעריו בתודה חצורתו בתהילה, להודות ולהלל לכל אלה אשר פתחו לפניו את שעריו אוצרותיהם, ונהגו בנו טובות עין, כאשר מסרו לנו מבית גנויהם לה העשרה הירעה, הלא מהה:

- הרה"ח ר' אלעוז פריעדמאן שליט"א, שפתח לפניו את אוצר גנוו, ומסדר לידינו העתק מכתבי מחברתו של אבי הגדול הרה"ח ר' חיים שלמה ז"ל, ספר ההצלה שכתב בשפת לשון הקודש, ובו העלה על הכתב כל סדר בריחתו והצלהו של כ"ק מrown ז"ע, מהחל ועד כלה.

- הרה"ג ר' אליקים פריעדמאן שליט"א, שפתח לפניו את שעריו אוצרות, ומסר לנו את כתבי אבי הגדול הרה"ח ר' חיים שלמה ז"ל, כל ספר ההצלה שכתב בשפת האידיש, ובו העלה על הכתב כל סדר בריחתו והצלהו של כ"ק מrown ז"ע מהחל ועד כלה.

וגם לרבות את שמסר לנו את תזכיר רשיכותו של הרה"ח ר' בעריש אורטנער ז"ל, מה שמסר בחיו לידי ר' חיים שלמה, וכו' עשרות טכטים בענייני ההצלה, בתוספת פרטיטים רבים וגולויים חדשים השופכים אור על עניינים שונים במהלך ההצלה.

- נכדי הרה"ח ר' חיים נתע צ"ז ז"ל, ובראשים ידינו הרה"ח ר' אלעוז וייזער שליט"א, שהעבירו לדרשותנו העתקים מכל מאות חוכמים שהיו ספונים

באוצרותיו, הן אשר שלח בעצמו, והן אשר קיבל לאחר מכן מאות הaga"צ מבילגורייא וצ"ל, והן אשר קיבל מהగאים והמשמשים בקדש.

• נגיד הרה"ח ר' שמעיה בינדר ז"ל, שהעבירו לידיינו תМОנות נפלאות מזקינם הנadol החסיד ר' שמעיה ז"ל, יחד עם העתקים ממכתבים ומברקים שליח או קיבLER שטעה במהלך ההצלה.

• נגיד הרה"ח ר' משה גראס ז"ל, על האוצר המנוחר, המכתבים הרבים שליח וקיבל בכל מוחלך שנות ההצלה, אשר כתב בעצמו, ואשר שלחו לו אחרים, ישאו ברכה כואתה.

• נגיד הרה"ח ר' נושא יעקב זילבער ז"ל, שמסרנו לנו את פרקי זכרונותיו של זקינם, כל פרטיו ונסיעתו מפעיסט לארץ ישראל, ואת כל הקורות אותם במהלך כל הנסיעה, מדורשא ועד גמירה, עד בוואם אל ארץ הקודש.

• הרה"ג רבוי יצחק האגער שליט"א, בן כ"ק אדכו"ר מויזנץ שליט"א – לאנדאן י"ג, אשר העשיר את ספרנו מאוצרו הבלתי, הן במידעות והוספות חשובות ונכבדות, והן בנוסירת מסמכים וחומר יקר הערכין.

• האי ספרא דבא, החוקר הרה"ח ר' בנימין קלוגער שליט"א, אב"י בעיה"ק ירושלים ה"ו, כחבר ספרים רבים ונפלאים, אשר העשיר את ספרנו בתМОנות רבות מאוצר גזין.

• החוקרים היודעים לתחילה, אנשי שם, בנש"ק מגוע אראים ותרשיישים, האחים הרה"ח ר' חנוך צבי ור' אביגדור הלוי רובינשטיין ה"ז, אשר נתנו לנו רשות להעתיק את זכרונות זקינם הגדול הרה"ח ר' משה זאב שיינפעלד ז"ל, וכן העבירו לידיינו מסמכים ותМОנות למכביר, ברכה מיוחדת לשאר נשדים – הרה"ח ר' שבתי ב"ץ ה"ז, על עזרתו הגדולה בכל עת.

• הרה"ג ר' אהרן ווידער שליט"א, מו"ץ בשיכון סקווריא י"ג, שהעביר לידיינו פרקי זכרונות נאות זקינו הaga"ח רבי משה יוסף שימאנאוויטש ז"ל, ששיכש בקדש בעת בריחתו של כ"ק מרן ז"ע ושהותו באונגוואר, וכן מסר לנו מספר תМОנות מזקיניו בעלי האסניא וכן בית האסניא של כ"ק מרן ז"ע, המתפרנסים כאן לראשונה.

• מכון 'מושכנות יעקב' דחסידי סקווריא, ולעומד בראשה הרה"ח ר' שמואל חיים יעקב גרובער ה"ז, על השתדלותו ועוזתו בהשגת מסמכים ותМОנות, וכן הוספות רבות וחשובות.

זהצלחה

בעלזא
סקאטה
ראדייזוב
ביסק
גוליאן
דרעטניאלז
טשעטניאלז
זשענידזשטיין
ויזטניא
באכטיא
קראקא
באנטיא
בטשצקוב
פשטטניאלז
טרידקה
אסניא
אומזניאר

זהו צללה

פָּעַסְט
 נִיפָּעַסְט
 מְעַסְט
 בְּעַקְעַ-צְשַׁאֲבָל
 אַיָּאָד
 טְעַמְּנַעַשְׂיוֹאָר
 בְּדַאֲשֵׁב
 בְּדַקְאָרְעַסְט
 סְדַפְּרָה
 צְוִילְגְּצָרָאָד
 אַיסְטַּאֲבָבָל
 דְּבַשְׁק
 רְחַאלָב
 בְּדִירָת
 סְדַרְיוֹת
 קְרִיבָה
 תֶּלְ אָבִיב

- מיערכת 'שער ציון' ד'באוב, ולעומת בראשה הרה"ח ר' ישעה צ'יטראנענבוים הי"ו, שנענה לנו בסבר פנים יפות ובכואור פנים, בכספיות תכוונות של צדיק בית באוב, משפחתם, ותלמידיהם.
- מכון 'שייח אבירים' לחקר וגילוי עתיקות בית חזון, על היענותם למסור לנו מסמכים ומכתבים של העסקן הרה"ח ר' חיים ישראל אייז ז"ל, אשר רואים כאן אור בין בתרי ספרנו הדין.
- הרה"ח ר' חיים מאיר אובייז הי"ו, מראש מיערכת 'קשר איתן' ויונז, על אדיבותו הגדולה והיענותו הנפלאה, בכספיות תכוונות נדירות מעדיקי בית ויונז ז"ע, משפחתם, ותלמידיהם.
- הרה"ח ר' צבי ברינגער הי"ו, ראש מכון 'זכרון משה', אשר נהג בנו טובות עין, ונתן לידיינו תכוונות מהרה"ק רבי שלום אליעזר מראצפערט ז"ע.
- פרופ' הרב אברהם שטינברג שייח', שמסר לנו בטובה עין, את רשמי זכרונותיו של אביו הגדול הרה"ג ר' משה שטינברג זצ"ל אבד"ק ירושלוב, וכן העביר לידיינו תכוונות רבות ונדירות מאבותיו זקני הרבניים למושחת שטינברג זצ"ל.
- הסופר הרה"ח ר' שניידר זלמן ברגר הי"ו, שמסר לידיינו מכתבים ומוסמכים בעניין ההצלה, ובתוכם מכתבים מאות כ"ק האדמו"ר הר"י זצ"ל מליזבאווייטש זצ"ל.
- החוקר המופלא, אשר ידיו רבו בפרקี้ דבריו הימים בכלל, ובעתיקות וחקר בית בעלזא בפרט, הרה"ח ר' נפתלי ריבניאן הי"ו מאורה"ב, אשר המכיא לידיינו עשרות מסמכים נדירים וחדשים בעניין ההצלה, אשר רואים כאן אור בפרסום ראשון.
- אחרון אהרון חביב, יזכור לטובה ולברכה, ידינו היקר והנכבד, הרה"ח ר' שמואל אלימלך וועצלאער הי"ו, יו"ר מכון 'שנון רוקח' לחקר עתיקות בית בעלזא, אשר פתח את שערי אוצרותיו וגנזי עתיקותיו, וכוסר באדיבות מופלאה ובטובות עין מיוחדת, למען נוכל להשרות את הדרישה, כאשר תחזינה עיניכם מישרים. ואתו עכו"ל חברי המכון האברכים המופלאים, ובראשם הרה"ח ר' יוסף האכתייזער הי"ו.

זה הצלחה

בעלזא

סקאטה

ראדריזוב

ביסק

גלויא

סְרָעַמִּישָׁלָאוֹן

פְּשָׁעַמִּיטֵּל

וְשָׁעַנְדֶּזֶשְׂיוֹן

וְיִעֲזָרְצָא

בָּאַכְּבָיא

קְרָאָקָא

בָּאַכְּבָיא

בִּטְשָׁקְבָּוֹן

פְּשָׁעַמִּיטֵּל

טְרִיקָא

אַסְפָּאָה

אַזְמָנָהָאָרָה

קובע ברכה לעצמו, ידינו היקר והנכבד, האברך המופלג בתורה ויראה, הרה"ג ר' שלוי אליקים פריעדמאן הי"ו, אשר פעל הרבה כדי שספר זה יוכל לצאת לאור עולם בתכליות השלכות, ואתו עמו, החתן מו"ה מרדכי אלחנן פריעדמאן הי"ו, שהעשיר את היריעה, והטizia לידנו פרטיים רבים ומשמעותיים נדירים, מן השמים יתברכו בכל מייל' דמייטב.

גם ברכות יעתה מורה, הנה כי כן יבורך גבר ירא הא', הא' גברא רבא, הרה"ג מו"ה כנair וויס שליט"א – רב ומוו"ץ בקהילתנו ה'ק', אשר כבר איתכם' גברא ואיתם' חמיינא, על אשר העבר את חיבורנו זה תחת שבטו, ועבר עליו בעין ביקורת, בחיפוש אחר חיפוש, לטזוא לבוער כל חמיר"א וחמיינא, עד אשר יצא דבר נאה ומתוקן בכללת יופי.

ואתו עמו, הרה"ג ר' יחזקאל טויסיג שליט"א, ר"מ בישיבתנו ה'ק' בב"ב, שהקדיש מחכשו היקר להאריך ולהעיר הערות קורות, וכן שאר חברי צוות ההגאה, הלא מהה: הרה"ג ר' משה רוקח שליט"א; הרה"ח ר' אהרן שושיצקי הי"ו; הרה"ח ר' צבי הערשטייך הי"ו; הרה"ח ר' משה אליעזר הכהן ביגעל הי"ו; והרה"ג ר' מרדכי אלימלך דיטש הי"ו, כל אחד ואחד בשמו הטוב יבורך בכלל, ובפרט על מלאכת הקודש שעשו בכספיות ובונאמנות אין קץ.

כמו כן יזכר לטוב, הרה"ג ר' יהיאל חיים ליבעדרמאן שליט"א, מננה רוחני של תלמיד תורה דחסידי מכונבא בעילזא, בעיה"ק ירושלים יצ"ו, בעומח"ס 'מים חיים' על מסכת מקוזאות, וספה"ק 'כאור עינים' המבואר, הוא הגבר אשר לפני חמישה עשר שנים, ערך מאכוריים נפלאים ומשמעותיים על השתלשלות ההצלה, ופורסמו במסגרת הקובצים 'אור לנתייה', כמכובן שהם שוכזו לתפארת בין בתרי ספרה הדין.

על הכלל, עלינו לשבח ולהעלו על נס, את חבדה קדושה 'הוא תורה-ישכר באהלייך', אשר תמצית דברי ימי ההצלה ראו אויר בראשונה במסגרת הגלילון הנכבד שיוצאה לאור ברוב פאר ובtbody טעם ודעת מדי שבתו, ברכה מיוחדת לעמוד בראש החברה, האברך הכהפלא. רב פעלים לתורה ולתועדה, המתעסק בקדשי חזדנו בלבד ומהה, ה"ה הרה"ח ר' אליקים געциיל (בר"ד) ענגלענדער הי"ו, על סיומו הרב ועורתו הגדולה, כאשר קידבנו להוציא את הדבר מן הכח אל הפועל, עד שזכה בס"ד לברך על המוגנור.

בסוף הספר הכנסנו עוד חמישה נספנים, אשר אם אכנם שאינם חלק מכוהלן השתלשלות הבריחה עצמה, עם כל זה הם קשורים בעבורות איתנים לדברי ימי המלחמה, כאשר הנספח הראשון מתרט את כניסה הנאצים לעיר בעלזא, והגמל האצורי אשר פקד את תושבי העיירה, יחד עם קורות בית הכנסת הקדוש, עד לחורבונו הנורא.

זהו צלאה

- בענט
- ניעפענט
- מענט
- בעקע-טשאבע
- אייד
- עניבענישיאר
- בדאסוב
- ביקארענט
- סופיה
- צייליגנזראד
- איסטאנוביל
- דנשך
- חאלב
- כידות
- סדייה
- קייב
- תל אביב

הנספח השני, מתרט את חוסר הוודאות אשר שר לאחר שורך המלחמה הנוראה, כאשר שמוות שוניות צצו חדשניים לבקרים אודות בני משפחת כ"ק מרון ז"ע, כאלו הם עדין בין החיים, בנספח מצוטטים מכתבים ובים שנשלחו לכל החסידים בכל מקומות מושבותיהם, בניסיון למצוא קזה חוט, עד שהחללה ההבנה המורה כי לא נשאר שריד ופליט ה"י.

בנספח השלישי אספנו כעмир גורנה, סיפוריים מופלאים ועובדות קודש, מomidת הכרת הטוב שנаг כ"ק מרון ז"ע בכל מי שפועל עבورو למען הצלהו, כאשר שנים לאחר מכן היה מעלה זכרונו לטובה, ואך פועל עבورو ישועות ורפואה, צוין בזאת, כי בוודאי ישנו עוד סיפורים רבים, ולא קיבצנו כאן כי אם עיקרי הדברים.

והעיקר הוא, למען יהיה לנו סיפורים אלו בדרך חיים ותוכחת נורא, למען דעת את הדרך אשר נלק בה ואת המעשה אשר נעשה, כפי שמרגלא בפוריה של כ"ק מרון שליט"א, שאע"פ שאין לנו יכולם להציג ולגנע באפס קזהו של רום מדרגתיו של כ"ק מרון ז"ע, עם כל זה יכולים אנו להתדק במידותינו הטהורים בעניין בין אדם לחברו, ולהתהלך בדרך קדשו.

הנספח הרביעי מתרט את השתלשלות קביעת יום ט' שבט ליום ההצלה, בו שישים ושמחים חסידי בעלזא בכל שנה ו שנה, על הצלתו של כ"ק מרון ז"ע וישועתן של ישראל, אשר בתחלת לא היו חוגגים יום זה, רק לאחר כספר שנים, כאשר ראו שכ"ק מרון ז"ע שינה את סדר יומו, הבינו החסידים כי יום חגה' לנו, וכי או קבשו יום זה ליום משתה ושמחה.

בנספח החמישי הכנסנו העתק חלקי מה'כוללות קויטל' של הימים הנוראים שנת תש"ד, בו רשמו מאות יהוד' אונגארין את שמם, על מנת להזכירם לטובה ולברכה, ולפקדם בשנות גאולה ישועה, ככו כן צירפנו לזה עוד העתק קויטל' בו רשמו יהוד' אונגארין את שמם, כפי הנראה טרם נסייתו של כ"ק מרון ז"ע לארץ ישראל.

זה הצללה

בעלזא

סקאטה

ראדייזוב

בריסק

גלויזא

טרענישלאז

טשעניביטל

ושענדזשווין

ויעטיניצא

באכטיא

קראקא

באכטיא

בידצקיוב

טשעניביטל

טרדקה

אסזינא

אוונזוארי

תקנותינו. בכל שוחרי תורה וחסידות, יברכו ברכת הנגן על עבודתנו אשר מלאה בהשכלה ויגעה עצומה, וישבעו את נפשם באורו הדח והמוחץ של כ"ק מרון ז"ע, לחזות בנועם ה' ולכקר בהיכל נסיון נפלאותיו.

חיבור זה יוצא לאור עולם, ל夸את שנת השינויים ליום הצלתו של כ"ק מרון ז"ע ועליתו לארכ' הקודש, שכונים שנה בכוולכם גדל דורות ישראלים וכוכובים, מוקהלות חסידים ואנשי מעשה, אשר יסודותיהם מושתתים על אדני היסוד של כ"ק מרון ז"ע, שקומו וכוחו את מוסדות התורה והחסד, ומוננו יתד ופינה עד הימים ההם.

לדור ודור נשמר תהילתו, ונבייע רון שיר ושבח לכל רם מישא, על אשר אנו זוכים לחסוט תחת צגלו ובצל קדשו של כ"ק מרון אדמו"ר שליט"א, אשר מקשר אותנו בעבותות אהבה וקשרי איתן אל קרנות הכהובח, ומודריבנו את דרך הנוסורה הצרופה לנו מאבותינו הקדושים - כ"ק מרון ורבה"ק ז"ע.

בחרדת קודש ובידעת הכבוד אנו גשים אל מול פni הקודש, בתהינה בתפילה ובבקשה, לכען יאריך ימי על כוונתנו בבריות גופה וגיהורא מעליא, ויזכה להנהייג את עדת קהילינו על כל מנוחות עוד רבות שנים, ולדורותם את קרון התורה והחסידות, מותך נחת וכל טוב סלה.

בצאתנו מן הקודש נפרוש כפינו בתפילה, יהי ה' אלקינו עמו כאשר היה עם אבותינו, אל יעוזנו ואל יטשנו, ווישרש בקרבונו ובקרב צאצאיינו אכוננת ה' ואכוננות צדיקים, באכונה שליכוה, זכה וברת, הרחכון הוא יעשה לנו ניסים ונפלאות כנו שעשה לאבותינו ורבותינו בימים ההם בזמנן הוה.

בברכה שלימה

הברוי כוורתה 'ההצללה'

פרק ראשון

המְגַנִּים מִתּוֹ מַלְכוֹת

כסל תרכ"ז – אב תרכ"ט

בעלוֹזָא • בערלֶין
בָּאֵד הָאַמְּבָּרָג • טָאַטָּאָרוֹב
קְרָאָקָא • בעלוֹזָא

כך תון זיינ בעייזה נטעןארוב
קץ שעת תרכ"ג

צוות טון האדמוני ספקן שכיבע

עוד בימי עולמו נסע עם אביו לחסות נצלה דמיהוֹתָה של כ"ק מון טהר"ז ז"ע, ולאחר נישואיו אף קבע את בושבו בבעלוא, והסתופף בצל קדשו של כ"ק מון טהר"ז ז"ע, שלא זה מוחכמו, עד שנעשתה לאחד מאגשי הבית וטהנטקרים.

דו"א אף התלווה אל כ"ק מון ז"ע בדרכו לווין לצורך הנחתה, וכאשר נסתלק שם מון טהר"ז ז"ע על אם הדרך, נסע על הרכבת ייחד עם כל המלווים שהסיעו את כ"ק מון טהר"ז ז"ע על הרכבת כאילו הוא עדרין בחום. כל הדרך היה ר' ברוך שבור ורוצץ, בכח וילל נראות על השבר הנדרן, ולא הצליח לחזור לעצמו, מירוב צערו הפליט טפי אנהה כבידה גונעה לאברה, כי שוב אין הוא רוצה לעבור שבר גדול כזה... לשים המלא מיטלה, בסוסתוקתו ומפני טועט קודם פטירתו של כ"ק מון טהר"ז ז"ע.

פרק זה הוקדש לעליי ונשבת

ברור בארץ זל
חוישב רבבי מורה יעקב זל מיארטשיזוב

ולעללי ונשבת

זיהיר אברהם הכהן שפיטצער זל
קי דרבני ותורת ר' דוד זל
אשר היה רבך ומקיר בתי ריבנדי שאלת ז"ע
זהה ביראשי וכבדי נחמלל בית ריבנדי בעלאו בלאנדיין
מכבע ית אידל, שנות תעטבא לפקס

חונצח על ידי נבדו וחחש
ידיוט ריקר ווונבר

זיהיר חיים אברהם בארץ זי

משך שלושים שנה שיטש בעל חפלה בתפילה שחרית של היטים הטוראים, אצל כ"ק מון טהר"ז ז"ע, עד לפטירתו בשנת תרפ"ז, מון טהר"ז ז"ע אמר עליו: "רבי ברוך צעק היטב אל הקב"ה".

בעת תפילתו חמתוקה וחלחותת בבית הכנסת שבבעלוא, הר' ישואג טקירות לבו והרעד כל נפש בתפילתו, כ"ק מון טהר"ז ז"ע אמר פעם עליו שבשעה של ר' ברוך טהilih במחלן חושים שהוא לא יכול להמשיך הלהה בתפילה, אבל אה"כ כאשר הוא טהלהב, הוא ממשיך בקול חזק יותר.

בשנות מלחתת השלם הראשונה לא זכה רבי ברוך בטשך כתה שנים להסתופף בצל הקודש, ורנשי הנעטנים וההשתוקקות הלוויו גבוריו בלבד, רק ביום טנוריו של כ"ק מון טהר"ז ז"ע בעיר מונקאטש כשוך המלחמה, הצליח לבוא לצל קורתו. רבי ברוך הגיע לפניו ראש דשנה, וכאשר נכנס אל הקודש קיבל ברכת שלום, שבחה מון ז"ע מאוד ואף דפק על השולחן לאות של שמחה.

זהו צלאה

בענט
נייפענט
מענט
בענט-טשאַבָּל
אייזָד
טַעֲבָעַשְׂיָאִר
בְּדַאַשְׁבָּן
בְּקָאַרְעָסְט
סְפָּרָה
צְוִילְעַנְדָּאַד
אַיסְטָאַבָּל
דְּמַשְׁק
חַזְאָב
כִּירָהָת
סְדָּרָה
חַיְבָּה
תֵּל אַבְּבָּיָב

פרק א' חמו גויים מטו מלכות

בעלזא - עיירה קטנה ועתיקה השוכנת במרזחה של גאליציה, זה כבר מאות שנים אשר קרני אורה - אור של תורה וחסידות - מAIRIM לארץ ולדרים עליה, כל שהיא קטנה ווועירה בגודלה קרי לעומת וה גודלה היא באיכותה, בלבושן האש להוות והבונראת, אשר הבירה את כל הגולה כמדורת אש.

רבותינו הקדושים אשר ישבו על כסא הרבנות בעיר זו, הפכוו לטל תלפיות, תל של כל פיות פונים אליו, רבבות חסידים ואנשי מעשה הוועדו פניהם אל עיירה זו, לשאוב אוצר של תורה ויראת שמים, מעינות קדושה ואוצרות טוהר, שפע קודש ותשעה קבין של פרישות וחסידות.

תחילת הקדושה בכהונתו של **כ"ק מרון אדמו"ר** רבי שר שלום זי"ע, ראש ישילחת קדשא הדין, ואחריו בנו **כ"ק מרון אדמו"ר** רבי יהושע זי"ע, אשר לחים מל'חמת ה' בעוז ובגבורה, ממנה עברה שבת ההנאה לבנו, ראש גולת אריאַל, **כ"ק מרון אדמו"ר** רבי ישכר דוב זי"ע, ואחריו בנו **כ"ק מרון אדמו"ר** רבי אהרן קדושה זי"ע, אשר בימי נפלגה הארץ, במלחמות העולם הנוראה והאיומה, כאשר עלתה יד הכרות על רוב כנין ובני ישראל הי"ד, עד שלא נשאר כמעט שריד ופליט מכל יהדות אירופה, כי אם אחד מעיר ושניים ממשפחה.

עוד בתקופת ימי כהונתו של **כ"ק מרון מהרי"ד** זי"ע, כבר החמו גויים מטו מלכות, כאשר פרצה מלחמות העולם הראשונה בשנת תרע"ד, ותרעד הארץ וכל יוшибו תבל אשר עליה, היה זה לאחר שروسלאנד פלש לה גאליציה, וכבשה אותה בכל

רעה גדול, עד שכ"ק מירן מהרי"ד ז"ע היה מוכರה לעזוב את בעלזא, יחד עם כל החר הקודש והיוישבים, והוא נז בגולת ראנצפערט, מונקאטש, והאלאשיין. רק כעבור עשר שנים, לקרהת חג הפסח שנת תרפ"ד שבכ"ק מירן מהרי"ד ז"ע רק מל'יתו, כל בני משפחתו וקהל עדתו, לעיר עוז לנו בעלזא, את את חזר החר הקודש לאיתנו, שוב נשמע קול התורה מהדודה בהיכל בית המדרש, והחסידים הרבים שוב מילאו את בית הכנסת העתיק והמקודש.

אולם צרות המלחכה ומאורעوتיה נתנו את אותהיה, והשפיעו על מצב בריאותו של כ"ק מירן מהרי"ד ז"ע שהלך והתדרדר, עד אשר כבוי המאורות ושקעה השכום בליל שבת קודש פרשת חי' שרה, כ"ב מרחשון שנת תרפ"ז לפ"ק, ורזה' תנניה ואנניה.

עד שלא שקעה שימושו של כ"ק מירן מהרי"ד ז"ע, זרחה שימושו של בנו ממלא מקומו כ"ק מירן מהר"א ז"ע, אשר אלפי בני ישראל חרדו לשמעו וזחלו לאור קדושתו, ורבבות חסידי בעלזא התיחסו להחסות בצל קדושתו, ולשאוב מעמינו הkadush והטהורה.

שבת קודש, פרשת פקazz, ער רביעי של חנוכה. ב' ח מס'ל. תרפ"ז

והנה עוד בימים הראשונים של ימי כהונתו, כבר נשמע מופה קדשו כי גוירה קשה מוחפת מעל ראש בני ישראל, היה זה רק שלושים ימים מעת הסתלקותו של כ"ק מירן מהרי"ד ז"ע, אך חדש ימים מעט שפרח מטה אהרן יום עלותו של כ"ק כורן ז"ע על כס ההנאה.

בליל שבת קודש בעת עירicity השולחן הטהור, פתח כ"ק מירן ז"ע באמירות דברי תורה כנהוג, כשהבתוך דברות קדשו הזoir בשם אביו כ"ק מירן מהרי"ד ז"ע שאמר בשם כ"ק מירן מהר"ש ז"ע, שלשה עשר שנים קודם שצריך לבוא ח"ו איזה צורה על ישראל, מודיעים לו על כך מוקדם כדי שיוכל להתפלל שתהבטל הגזירה.¹

1. דיבורים קדושים אלו נדפסו לראשונה בקובץ 'אור לתייבתי' (גלוין ח, עמוד עה) מיכתבי

זהצלחה

בעלזא

סקאחל
ראדריזב
ביבק
גלאז
פרעטיזלאן
זשענדזען
ויטטנייא
באכיא
קיראקה
באכנייא
ביטשליך
טעןביישל
טידקא
אבסזיא
אינטיריאר

זהו צלאה

- פָּעֵסֶת
- נִיפְעֵסֶת
- מַעֲסֶת
- בְּצֻקָּעַ - צְשַׁאֲבָעַ
- אַיָּאָד
- טְעַבְּנַעֲשִׂיאָרָיָא
- בְּדַאֲשָׁבָן
- בְּדַקְאָרְעָסֶט
- סְדֹרְיָה
- צְוִילְגְּזָרָאָד
- אַיסְטָאָבָּיָד
- דְּמַשְׁקָה
- חַזְאָלָבָה
- כִּירְיוֹת
- סְדֹרְיָה
- חַיְבָה
- תֵּלְאָבִיב

כ"ק מרון ז"ע סיים את ה'תורה' בברכה: "יעוזר הש"ית שיקויים בנו הפסוק² וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדייק, אמן".

או בשעת מעשה לא ייחסו החסידים משמעות מיוחרת ויוצאת דופן לדברים אלו, אולי כאשר לאחר שלשה עשר שנים פרצה מלחמת העולם השנייה, וניהה עת צרה ליעקב אשר לא היה כמווהו כוהיות ישראל לגוי, או אז התברר

למופרע שכבר אז הודיעו לו לכ"ק מרון ז"ע ממשימים את העתיד להתרחש בעוד י"ג שנים, ובעניינו הקדושים היה צופה וכובייט מושג את אשר עתיד לבוא על ראשי עם קודש, כדי שייתיר בתפלה כדי שיתיר בפטלה וינסה לבטל את הגזירה הנוראה.

שם	דרכו	יעקב
פָּסֶט	מַעֲסֶת	בְּצֻקָּעַ - צְשַׁאֲבָעַ

"שהקב"ה סודיע לאזרחים י"ג שנה קודם תנייה לבטלה..."
דברי כ"ק שנ ז"ע בספר ציון יעקב פרשת כי חטא

עם סיוםה של מלחמת העולם הראשונה, חתמו מדינות העולם על הסכם שלום. לאחר שראו כי המלחמה הנוראה החריבה את ערי המדינות, וגרמה לרבות גלים ופליטים מתחומי בית, ובתיו כל

הגה"ח ר' ישע הצעט ז"ל, יסוד זה הובא בשם כ"ק מון ניהר איז"ע גם בספר 'זיגד יעקב' (פרשת כי תשא) ששמען בן מפ"ק בשם חזזה"ק. וכן הביא ג"כ בספר 'אנמי דבש' (לוד"ב שווארץ הי"ו עמוד קنب) וז"ל: ראייתי בכת"י הaga' צ הושיש מו"ה אהרן אויש ז"ל אבדק"ק לופעני, שבשנת תרע"ו בעקבות מלחמת העולם הראשונה, כאשר התרגדר אדמוני הaga'ק רב' ישכר דוברוקה זצוק"ל האבדק"ק בעלוֹא בעיר רדאפערט, זכה להיות במחיצתו על שב"ק פ"ר וירא, ובעודות שחרית שמע מפיו, ששמע קופי אבי הaga'ק רבינו יהושע רוקח ז"ע אבדק"ק בעלוֹא, שהגיד בשם אבי הaga'ק רביינו מהר"ש מבעלזא ז"ע, שבכל פעם שבאה צרה ד"ל לעולם, הוא יידע כזה י"ג שנים קודם, והתפלל עליה שימותקו הדינים.

זהו צלחה

בעלא

סקאחל
ראדרוב
ביבק
גלאז
פרענץישלאן
דשענדוזען
ויטטנייא
באכטיא
קיראקא
באכטיא
ביטשקב
טעןביישל
סידקה
אקסזיא
אנטזיאר

הצדדים להסיר את נשקיהם ולעוזב את כלי מלחמתם, המדינות שנלחמו זה בזו חתשו על הסכם, בו הבטיחו להפסיק את המלחמה, ולהזoor לעותות שלום ושלוה.

לעומת זאת, מלסת הרשעה והאכזרית, האומה השפילה והבזואה 'דייטשלאנד', אשר זה טשנות דור שטופים ידיהם ברציחה, הרגינו בהסכם זה השפלה נוראה, מאחר שככל העמים הצביוו פה אחד, אשר הם הם האישטים והאחראים על כל נזקי המלחמה. הסכם זה שנחתם בעיר ווערסוי שבצ'רפט, הידוע כיום להסכם ווערסוי, האשים את הגרטנים בכל מאורעות המלחמה, ובנוסך לכך קיבל את ידיהם שלא להוכיח יותר בשום כדי קרב ושאר כדי משחית מתקסיסי מלחמה, ועל כל זאת קבעו עליהם עונשים כבדים לנוכח חלוק האכזרי ופעולותיהם והודסניות בכל מהלך המלחמה.

הדבר השפיע על מעמדה ומצבה של דיטשלאנד, אשר ידעה באותו שנים עוני וטחסור גדול, משבר כלכלי אידע בכל רחבי המדינה, ורבים הילטו בטל טבל שיזכלו להביא טרכ לביהם. מיום ליום התגברה הבטלה, וזרה אחריה מוריות נוראה שאכלה בכל לב.

בדרכם כסל לטו טאו גלו ישראל מארצם, מצאו אומות העולם כי האשימים שבדבר ההשפלה הנוראה הם "היהודים". הם אף מצאו ראייה לדבר, בכר שיהודי בשם 'ארצבערגעל' חתום בשם מדינת דיטשלאנד על שביתות הנشك וכלי המלחמה, אשר לדעתם בודאי שבכוננה תחילתה חתום על כך בהוראת אחיו היהודים כדי להשפיל את מדינת דיטשלאנד ואזרחיה.

לא עמדו היטים, ווועצאותיה המרות של עלילות שווא אלו באו לידי ביטוי סדר ונטהר, סדר ארצבערגעד נרצח בעיר השחורה, והגרמנים לא הסתפקו בכך, כי אם ביקשו להעניש את כל יהדות העולם שבלי שום ספק עמדו מאחורי טענה השפלת המדינה. בכר החל להתפשט שנאת ישראל איזומה בכל רחבי דיטשלאנד, שהלכה והתגברה מיום ליום והרימה ראש באופן נורא וairoם.

בתקופת אותן היטים נוסדה באחד מבתי המרזח שבמרטף דירה בעיר טינכען, על ידי שבעה אנשים קשי רוח, שהיו שתוים לטחזה, 'פארטאי' חדשה, אשר עד טהרה נהייתה לאחת מהשבעים ושלש 'פארטאיין' [טפלנות] אשר בתוככי מדינת דיטשלאנד.

פארטיטי זו נודעה בשם 'דייטשע-ארבייטערס-פארטיטי' [טפלנות הפעלים הגרמנית], שהפכה במרוצת השנים לאנודה 'נאציאנו-אציעלייסטיישע', זו אשר הסיבה וגרמה לחטוט הוועם אשר בעקבותיה קופחו חיים של שישים וארבעה מיליון איש, וביניהם ששה מיליון מהחינו בני ישראל, הי"ד.

בחודש אלול שנת תרע"ט (ספטמבר 1919 ליטספרם) ערכה הדיטשע-ארבייטערס-פארטיטי עצרת באחד המרתחים במינכן, ואז נקלע למקום השון הנודע 'אדאלף היטלר' ימ"ש, אשר אף עתה יצא מבית החולים שבו שהוא חדשם רבים לצורך רפואת עניין שנחטעו בו בשנת תרע"ז (אוקטובר 1918) בעת התקפה של הבריטים. ביציאתו מבית החולים היה מלא עם שאיפות כשהוא קרוב לשנת השלושים לחייו, בדד ונולד, אחר שבמוחו השטני כבר הגיע לידי הכרה שהיהודים אשימים בכל, והנה לפצע שם במנתק והוא שומע ממש דבריהם אלו, ומיד החליט כי קבוצה זו היא טקומו, שכן שם מדברים בשפטו, ושם יוכל לשמע ולהשמע את אשר בפיו ובלבבו, ימ"ש.

ביום 16 לסתמבר 1919 החטיף ונרגם אווז רשיינ' ימ"ש באופן رسمي לפארטיטי זו, ומיד הבחן בו חברי הפארטיטי כי האיש אשר לפנייהם יש לו כח הנהגה עצום, וכך נתמנה הרשיינ' ימ"ש למנהל התעמלות של הכנופיה החדשה, וכבר בחודש פברואר 1920 ליטספרם נשא את הדרשא המרכזית שהתקיימה באסיפה כל חברי ה"פארטיטי" החדשה, והוא בעצם קבע את 25 סעיפים פועלותיה.

חלפו רק חדשים והרשיינ' ימ"ש השחרר טהצבא, בהמת ועם נכנס כלו לפארטיטי החדש, דחק את رجال היסוד ועשה למנהיג ושליט של ה'פארטיטי' שגדלה והתפתחה מיום ליום. הוא בילה כנופיות אחרות שנכנעו תחתיו, בינוים גם שינה את שם הפארטיטי ל-'נאציאנו-אציעלייסטיישע-פארטיטי', ובשמו הקצר: 'נאצ'י-פארטיטי', ורכשו עיתון בשם 'פֿאַלְקִישָׁעֶר-בָּאָבָּאָנְגָּעֶר', ורק הפה להנעה משוגנת, כאשר ספסוף אשר בקרב העם נושא אליה בהטוניהם.

רק חלפו שנתיים ימים, וכבר החלטת הרשיינ' ימ"ש ללבוש את השלטון בסערה באמצעות כל נעריו וטפלנה שצעוזו אחורי בדביבות טוחלות. עד טהורה מצא עצמו בcourt הסוחר חבוש בכלא

זהו צללו

- בעסט
- נייפעסט
- מעסט
- בעקע-טשאַבַּע
- אייד
- עניבענשיידַר
- בדאסַּבַּע
- בקאַרְעַסַּט
- סַּפְּרַה
- ציילַנְגַּראַד
- אַיסְטַּאַבְּרַעַל
- דְּבַשָּׂק
- יזַּאְלֵב
- כִּירְדַּת
- סְדִּירַה
- חַיְּבָה
- תֵּל אַבְּיַבִּס

טַּהֲרַת מִגְלָן בְּאַרְגָּן

זהו צלחה

בעלזא

- סקאחל
- ראדרוב
- ביבק
- גיניא
- פרענץישלאן
- דשענדוזען
- יעיטנייזא
- באכטיא
- קראקא
- באכטיא
- ביטשקייב
- פטענץישל
- סידקא
- יאסיניא
- איינזיגיאר

יום חמישי, פרשת שלח, ב' ז' סיון, תרפ"ט

לאחר חג השבעות הביע כ"ק מרון ז"ע בפני אנשי הבית כי ברצונו לנסוע ל'בערלין', לדודוש ברופאים עקב חוליו על עינוי הקדושים, אנשי הבית ניצבו מיד הכן למלאות את רצונו קדשו ולהכין את כל צרכי הנסיעה, אבל בעומק הלב הרגשו שענין הרפואה הוא רק אכוטלא לנסיעה, וכי הנסעה היא לצורך מטרת אחרת ונסתרת.

קהל רב סקבט את פפי כ"ק מרון ז"ע בבית הנטיבות בערלין

אם אכטנס
שבתיחילה היי
אלו הרגשות הלאב
בעלכנא, אוֹלָם מֵאֶז
שהגינו ל'בערלין
נוכחו לראות במו
עיניהם הנהגות
טמירות וNSTROTOT,
כאשכ"ק מרון ז"ע
היה טרוד בעבודת

זהו צלאה

- בענט
- נייפענט
- מענט
- בענט-טשאטל
- ଆଇଦ
- טୁବିନ୍ଦୁଶ୍ଵାରୀ
- ପାଦାଶିବ
- ବିକାରିଷ୍ଟ
- ଶୁଫିର
- ଚିଲିଜ୍ଜାରାଦ
- ଆଇଟାବୀଲ
- ଦନ୍ତଶ
- ରାଜାବ
- ବିରିତ
- ଶ୍ରୀରା
- ରାଯିର
- ତଳ ଅବିବ

המשמשים מלאים את כל שון ויע' בביברו בערלין בשנת תרכ"ט
טסן לשטאָל וההה ר' ייזאָל קוסאָסער
וציל, הטעש והודח ר' נזקן זוויש זונע
רל חרד - אווח ביזו 'טערויטל פשען,
ומפֿשָׂש הַהַדָּח ר' פְּכִילָע לְקַפְּאָן רַל

קדשו לא הרף, ומלאו בפיו התפילות ובקשות בכל רגע ורגע, הוא אף לא הסכים ליטול ידיו לסייעת לחים, ולא טעם כי אם מעט מזער מני תרגונאי.

באחד הימים בעודו חולף באחד הרחובות בערלין, נעצר לפתע ב"ק מרון זי"ע מול אחד הבתים, והשתarraה שם זכון רב בתפלה כשהוא שורי בדביבות עצוכה, שפטותיו נעות וקולו לא ישמע, בשעת מעשה היה הדבר לתוכייה גדולה בעניין כל הסובבים, אולם לימים נודע שהרשע ימ"ש קבע מושבו בבית זה, אז הובן הדבר למפרע שכ"ק מרון זי"ע חזיה ברוח קדשו כי כאן הוא שורש ומקור הטעמואה,

3. באותה תקופה היה כ"ק מרון זי"ע משתמש רבות עם 'ווארומים פלאש' בשכנו על מטהו, על מנת להקל מעליו את יסורי מעיו, ואחד הכאשימים עמד לידיו לשימוש ולסעדו, ומספר הרה"ח ר' חיים נטע כי זל, שפעם אחת כאשר הוא עמד על יד כ"ק מרון זי"ע, נכנסה הרבנית אל החדר ובכתה תמרורים על קר ש"כ"ק מרון זי"ע כבר איתר רוצה לאכול שמוונה ימים, ובתווך דבריה אמרה: "איך ועל אלין קאכען, איך הייס נאך די באבע מלכה וואס האט אלין גיקאכט, אויך בין איך אטאכטער פון סקאלאער רב, וועט דער רב מײַן עסען פינער מאָל אין טאג, האסט דא אחסיד אגוטע פרײַנער, פרעג אידס צו איך בין גירעכט". שאל כ"ק מרון זי"ע לדעתו של ר' חיים נטע, והוא לא העיז להסביר מאום, הורה לו כ"ק מרון זי"ע שוב: "זאג!", אז ענה ר' חיים נטע שעל פי מה ששמע מכ"ק מרון זי"ע שבאכילה מכנייעים את כל התנגדות הקדושה, הסבירה וחותנת שתרביב צידק לאכול, הגיב כ"ק מרון זי"ע: אבער פינער כואה? אולם לכוורת אכן צווה כ"ק מרון זי"ע להביא לפניו ללחם וחכאה, ובוקש להודיע להרבנית שאכן אכלם.

וכבר אז ניסה לבטל את הגיורה ולהמתיק את הדינים מעל ראשי בני ישראל.

כעבור שלושה שבועות ביקש כ"ק מרון ז"ע להמושך בדרכו ולנסוע ליעיר הנופש 'באד האכיבורג' לצורך מנוחה, בקשה זו הייתה תכוונה לאוד כך שכ"ק מרון מהרי"ד ז"ע היה נורג לנסוע ליעירות 'מאירנברדר' ו'קארלסברדר', ולכשה זה החלטיט כ"ק מרון ז"ע לשנות ולנסוע בעיירה אחרת, אולם לנוכח בקשתו המופרעת של כ"ק מרון ז"ע ניגשו המשמשים לקיים את רצון קדשו.

הם שלחו לפניהם את הרה"ח ר' זעליג וואלף ואלדניאן ז"ל מפרangan Kapoor, והוא עכו הרה"ח ר' חיים נתע צץ.

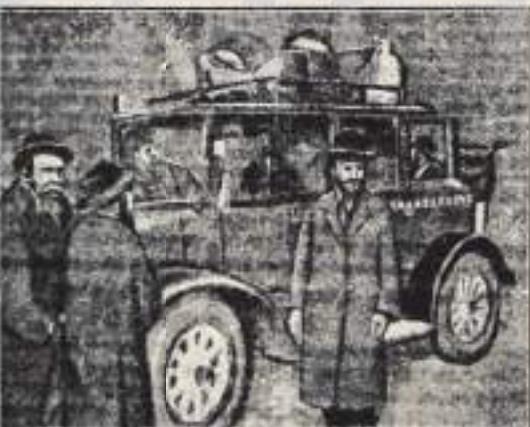

ביתו של הרשע ימיש, שם הונת והשתיה את שייטתו ובוראות

רער בעלווער רבוי אין בערלאין

נוליסער צאומענגןליעיך אויפַּן צְפָּלִינְגְּרָזְקָּאָגְּ בֵּית אֲנַקְּטָעָן פַּן רְבִּין

בעדליין, נוליסער צאומענגןליעיך אויפַּן צְפָּלִינְגְּרָזְקָּאָגְּ בֵּית אֲנַקְּטָעָן פַּן רְבִּין. נוליסער צאומענגןליעיך אויפַּן צְפָּלִינְגְּרָזְקָּאָגְּ בֵּית אֲנַקְּטָעָן פַּן רְבִּין.

ההנער צאומענגןליעיך אויפַּן צְפָּלִינְגְּרָזְקָּאָגְּ בֵּית אֲנַקְּטָעָן פַּן רְבִּין. נוליסער צאומענגןליעיך אויפַּן צְפָּלִינְגְּרָזְקָּאָגְּ בֵּית אֲנַקְּטָעָן פַּן רְבִּין.

"אויפַּן זאוקאָל אויפַּן פרידַרְיכְּשְׁטוֹראָסְפָּעָן האַבְּן זֶיךְּ פְּאַרְזָאָמְעָלֶט כִּדְיַהְיֶה מַכְּבִּיל פְּנִים צְוֵין דָּעַם רְבִּין בערך 1200 אידען."

זה אצלה

בעלוא

- סקאָרֶל
- ראָדוֹרָזֶב
- בַּיְסֶק
- כְּבִיזָּא
- פַּרְעָמִישְׁלָאן
- זְשָׁעַדְזִיטִין
- וַיִּצְחְוִיזִיאָה
- בָּאַבְּרִיא
- קְרָאָקָא
- בָּאַבְּנִיא
- בִּיטְשְׁקִיבָּה
- פְּטִיעִיבָּשֶׁר
- טִידְקָא
- אַסְטִינָא
- אַזְטִידְיָאָרָה

4. 'דְּבָר חָנָן' (עמ' 249) בשם הרה"ח ר' חיים בטע צץ ז"ל.

זהו צלוז

בענט
נייפענט
מענט
בעקע-טשאכט
אייד
טעניבעטשיאר
בדאסוב
ביקארענט
סודיה
ציריליגעראד
איסטנאכבר
דמנשך
יזאלב
כירות
סדייה
קייבז
תל אביב

פרק א

דף עים טש טטלחת

בעלזער רבבי אייז פלווצים שפארק קראנס גטוואזרו

בערלון, יוני 5. — רעד יונגעט בעלזער רבבי אייז אונגעטוטן סייטוואר קיין בערלון, רבבי צו זעהן ייד סיט א גרויסען דראקסאָר. רעד רבבי אייז שפארק קראנס. אייז רעם אידרישען קווארטאל פון

ראעד בעלזער רבבי זעלזער אייז זעהן דראקסאָר
אוון האם פאלטשטיינן בערלון צו שדיינען זיך
אייז בערלון.

בערלון, וואו עם זייןען פלאָז אַסְטְּרָעָן אַסְטְּרָעָן,
חפיירס, תאטס דאָס אַגְּזָמָן מִתְּגַלְּתָר
רבבי געסטעס אַסְטְּרָעָן אַסְטְּרָעָן.
אייז דֵי גַּעֲסָעָן אוון געסטעס אַסְטְּרָעָן.

דייעות בסכתבי עת על צעב בריאותו של ר' אייז זיין, ועל נסיעתו לבולין

הפסק, והיה ניכר בעיל' שהוא מתאץ לפעול איזה ענן טמיר ונעלם, אף בשכבו על משבבו היה נשמע קולו בקדוש, כשהוא אומר שוב ושוב את הפסק
(תהלים כז,ב) "א-ל ת-ת-נ-י ב-ג-פ-ש צ-ד-י".

וזל, שיסעו קודם לכך לתרור אחרי בית דירה ראוי ומוכשר לשמש אכסניה עברו כ"ק מרון זי"ע, המה נסעו לבאָד- האכטבורג, ומיצאו דירה נאה בנין המלוֹן "מאטראפאָל" השוכן ברחוב הראשי פערדיינאנדסטראָט 19.

שהגיעו כ"ק מרון זי"ע לביית האכסניה בבאָד האכטבורג נהנה מנאָד מהדירה שבחרו עבورو, והביעו את קורת רוחו ושביעות רצונו, אַמְּנָמָן העיר על כך שהחלונות אינם כפוליים, וכן אמר כ"ק מרון זי"ע ל"ר' חיים נתען: "די האסט געדינגען אַ גוּטָע דִּירָה, אַיִן זאָרָה האסטו פֿאָר זַעַהַן, עַס אַיִן נִישְׁטָּה דָא קִיַּין דָאָפְּעַלְתָּעָ פֿעַנְסְּטָעָרֶס".

בסביבות האכסניה שכן בנין גדול רחוב מוקדים, ששימש כבית מלון לכל השרים והרווגים ושאר אנשים מוכבים, והנה לפליית הסובבים היה כ"ק מרון זי"ע עסוק עם אותו בגין משך כל הזמן, פעמים רבות נעמוד על יד החלון והיה לוחש וכורח תפילות ובקשות, שעוט ארוכות היה עונד על רגליו כשהוא דבוק בשיעפיו בל' הפסק, והיה ניכר בעיל' שהוא מתאץ לפעול איזה ענן טמיר ונעלם,

5. קונטרס 'בחצרות קדשיך' (עמ' זד).

זהו אַלְּזָה

בעלזא

סקאלז'
ראדריזב'
ביבק
גלאז'
פרענץישלאן
ושענדוזען
ויטטזיא
באכטיא
קראקא
באכטיא
ביטשקב'
פטענץישל
סידקא
אקסזיא
אינטזיאר

לאנד נראפן שלאט - ארמןון הסלוכה בבראד ראמנינג, סקומ
בו התראסטו כל הוותנים ושוי המלכה

ובאות הלילות פנה כ"ק מרון ז"ע אל הרה"ח ר' חיים נטע כ"ץ ז"ל, ושאל אותו:
אכ谋 נא ל', הלא כל אומה ואומה יש לה מקור ושורש בתורתנו הקדושה, איך
טקוּרוֹ שֶׁל העם הגורמוני בתורה? ר' חיים נטע לא ידע מה כוונת קדשו של כ"ק
מרון ז"ע, ולא השיב כללם, או ענה כ"ק מרון ז"ע ואמר שבשפת דיטש יש
תיבה 'אי-וואהל' [-אכן,אמת], וסביר לזה מצאנו בפסק (בראשית מב, כא) **אבל**
אשימים אנחנו, ותרגם אונקלוס 'בקושטא ח'יבין אנחנו', הרי ש'אי-וואהל' זהו
אמת בשפת דיטש, כמו שפי התרגום אבל - בקושטא.

כעבור ששה שבועות הורה לפטע כ"ק מרון ז"ע לשוב לבעזא, בהפטירו:
"ס'איי קויר נישט געלונגגען..."

רק כעבור שנים מספר כאשר הצורר הנאצי ימ"ש קבע את מקום עבודתו
וכשרדו באותו בנין רם ונישא שהיא מול האכסניה, הובנו הדברים לאשורים
שב'ק מרון ז"ע התאמץ להכניעו ולשברו לבלי רום קרנו ושלא יצליח דרכו, כל
אתם תפילות נראות
היו לבטל את הגירה
הקשה של השמדת רוב
מנין ובוני של בני ישראל.

כמו נראה הדבר שקדום
שעללה הרשע ימ"ש על
כ"ס השלטונות, כבר ידע
ב'ק מרון ז"ע את כל
אשר עתיד להתרחש,
וכבר אז התאמץ
והתיגע להעבירו מנו
העולם ולשבור כוחו,
בעוד שישום נברא לא ידע כלל על רצונותי האכזריות ותכניותיו המזוויות,
כבר אחז צדיק דרכו בקדוש בנסيون לבקש רקיעים ולעורר את מידת הרחמים.

אבל כבר נגירה נירה...

זהו צללו

בערך
ניעוט
מעט
בקע-טשאַב
אַיד
טעגעטשאַר
בְּאָשָׁב
בקאָרֶסט
סְפִיר
צְוִילְגְּזָאַד
אַיסְטָאַבָּל
דְּבָשָׁק
חַאֲלָב
כִּירָת
סְדִיר
חַיְבָה
תֵּל אַבְּבִּיב

המפלגה הנאצית החלה להתפשט חיש מהר, ואם בשנת תרצ"ח (1928) קיבלה רק 10 מקומות בבית הנבחרים בבחירה הכללית, הרי שנתיים לאחר מכן, בשנת תרצ"ט (1930), כבר קיבלה 107 צירים, ואילו בבחירה בשנת תרצ"ב (1932) הכפילה את עצמה וקיבלה 230 צירים.

כבר אז החלה אדמות מדינת דיטשלנד לבוער תחת רגלי היהודים. אם כי באופן رسمي לא ניתן עדין גושפנקא לשום הגבלות בין ישראל לעמים, אולם בין אחינו בני ישראל היו הרבה אנשים רטי מעלה, אשר כבר התחילו להרגיש את השנאה המבצעת שבין עני שותפים ולקוחותיהם.

וכיוון שנitin רשות למשחית, התגללו הדברים טן השטם לטובת אותו רשות, וכל סדרי בראשית נחפכו לטען העלאתו. המשבר הכלכלי הקשה שפקד את מדינת דיטשלנד בשנת תרצ"ט (1930) עוד הוסיף כה לתנועה הנאצית באופן טבילה, כאשר 2,300,000 מהוסרי עבודה מרי נשפ נקלטו בין שורות הנאצים.

ובעוד שבראשית שנת 1930 (תרצ"ט) הצביעו בבחירה 6,500,000 קולות למען אותו רשות, לעומת כשמונרכו בחירות לנשיאות בשנת תרצ"ב (1932), התחרה כבר אותו רשות עם המארשל הינדונזיה עטור התהילה, כשזכה ל-13 טיליאן קולות מול 16 טיליאן שהצביעו بعد המארשל הרשע יט"ש אמן הפסיד אז. אבל אז בא אל סיומו זמן שליטה של המפלגה הדעותקרטית שלטת במדינה עד הרגע ההוא, והחלה עליה המפלגה הנאצית לדאמן כל.

יום שישי, הושענא רבא, כ"א תשרי, תרצ"ג

בזמן רעוואָדרעווין שליל הושענא רבא, ישב כ"ק כוֹרְנוֹזִי⁶ ואגוד את ההושענות בעבורו ובעבור כל בני ביתו, אף שרעפים ותקוע בעבודת קדרו.

6. הכהנא היה אצל רבובא כ"ק זי"ע לאגוד את ההושענות בתוך חדרם קודם עירכת השולחן הטהורה, בעודם נמצאים לבדם בחדר קדרם. ואף אחד לא היה נוכח שם (אולם לאחד

באותם ימים כבר החלה תעמולה הbh'ר'ת של המפלגה הנאצית על מנת לכבות את השלטון ולטמיש את זמנה הרע, וביעיזומה של עבודת הקודש מצא החסיד הנכבד ר' שלמה האלענדער ז"ל מוווארשא הזדמנות להזכיר אצל כ"ק כורן ז"י עאת כל בני ישראלי לטובה ולברכה, ולבקש על הפסדו של הרשות ימ"ש ומפלתו הגמורה, ווין כ"ק מון ז"ע ויאמר: "זאל זיין הארץ נהפר ווועגן...".

از הבינו שכבר נגזרה גזירה, וכי הדבר מנוי וגמר שהרשע הצורר ימ"ש ינצח בבחירות ויעלה לשלטונו, ומעתה לא נשאר אלא להעתיר שייהפך לבו לטובה, ושלא יפיק זמנו הרע מן הכח אל הפועל.

חלפו רק חודשים ט�פר, וביום 30 בנובמבר מינה הנשיא הינדענבורג את הרשע יט"ש להיות הקאנצלער של הרייך, אולם התואר 'נשיא המדינה' עדרין נשאר בידי הינדענבורג. ביום 21 מרץ 1933 אף העניק הינדענבורג סמכויות רבות בידי ממשלה היטלר, ועם מותו של הנשיא קיבל הרשע גם את התואר של נשיא המדינה, וכפי אשר כינה את עצמו 'פ'ידער אונן ריכ'ס קאנצלער'.

הגורע טכל התרחש, האום והנורא החטמש, פחד ומורה חلل לב סולם, והדאגה מן הבאות הייתה גדולה מאד, לא ידעו מה יולד יום ומה יתרחש מרגע לרגע. טיד בעת עלייתו לשפטון התחיל בהסתה העם להשתלה ביודים, והגרמנים התחילה לצאת למסע שוד ובזיה הרוג ואבדן, מה שנגרם לאלפי יהודים לעזוב את מקומות מושבותיהם ולנטוט לחיקן שיטצאו מקום מבטחים.

יחד עם זאת רוכם הטכרי של היהודים נשאו במקומותיהם, אם טחנתה שלא היה להם להיקן ללכת, ואם מחמת שלא צפו את פני הרעה על נכסן ולא האמינו עד היכן יגיעו חומר הדברים, אולם כ"ק טון מוד"א ויע ראה גם ראה בעניינו הצופיות את כל אשר עתיד להתרחש, וכי גזירה תורה מרחפת על כלל ישראל.

עליזתו של כ"ק כורן ז"ע לארה'ק כבר נכחו מדי שנה בשעת אגדת ההושענות גם המשמשים ושאר מקורבים ונכבדים).

7. קובץ 'אור לנתייתתי' (גולון יד, עמוד 7) nomine הכה"ח רבי שלוי צבי ענגלאנדער שליט"א, ראש כולל להוראה דחסידי בעלזא לונדון, בשם הכה"ח רבי אלימלך רומנופֿלַעַר זצ"ל.

זהו צלחה

בעלזא

- סקאחל
- ראדרוב
- ביבק
- בליזא
- פרעטנישלאן
- זשענדזטען
- ויסטניזא
- באכטיא
- קריאקה
- באכטיא
- ביטשקייב
- שטינטישל
- טידקא
- אקסזיא
- איזטהייל

יום שני, פרשת בא, ג' שבט, תרע"ג

זהו צללו

בענט
פייפענט
מענט
בענט-טשאַבָּל
אייזָד
טענְטְּעַטְּשָׁיָאָר
בראַשְׁבָּן
די קאַרְעַסְט
סְׂדֵפִּיה
צְׂרִיכְצֶדֶק
אַיסְטָנָאָבָּל
דְּמָשָׁק
חַאֲלָב
כִּירְדָּת
נְׂדִירָה
חַיְבָּר
תֵּל אַבְּיַם

בימים אלה העיבה עננה על כל בני ישראל, כאשר הרשע ימ"ש נבחר למכוד בראש ממשלה גרמניה ולהניג את בני העם הגרמני, רעה אחזה בכל יושבי הפל, וחלחה ורתת אחזו ביהודים שרוudo לשמעו, בהיותו איש שפל רע מעלהים שלא נמנעו מלגלוות בפני קhalb ועדת את רצונותיו המתוועבים. מני אז והלאה החל כ"ק מרון זי"ע לשנות את סדריו, לאחר חכשונה שננות הנגעה ביד רמה, סדרו היום כבר אינם כמו שהיו עד היום.

אם עד היום הייתה הדלת פתוחה להמון בני ישראל שצאו על פתחו, וכ"ק מרון זי"ע ישב שעות רבות למלאות נשאלות עם סגוליה, הרי שלפתע החל כ"ק מרון זי"ע למעט בלקיית פתקאות וישב סגור ומוכנס בחדרו.

אם עד היום פינה כ"ק מרון זי"ע עצמו להකשב לצורתיים של ישראל ולশמו בישועתן, הרי שמעתה שוב אין הוכן מצוי לך, וכ"ק מרון זי"ע ישב ספון בחדר קדשו, שקווע בעבודתו ה'.

חסידים רבים שהשתוקקו להזכיר עצם לפניו כ"ק מרון זי"ע ולא הצליחו להיכנס בקדש פנימה, עמדו על אם הדרך בין בית הכנסת לה' הויף, ובכל פעם שכ"ק

כ"ק מרון זי"ע חולך על וקלאטקל ביום הפורים, בדרך שוחזיך לבית הכנסת.

מרן ז"ע הלך בדרך חזרה מבית הכנסת אל ביתו נאה קודש, האכирו והאנשים את הזכותיהם בעל פה בלי קויטל.

מסופר על אחד החסידים שרצה להיכנס בקדש פנימה עם 'קויטל' אל כ"ק מרן ז"ע, אבל היהות וכ"ק מרן ז"ע לא קיבל קהל כי אם מתי מעט, על כן לא עללה הדבר בידו, מה עשה, נעמד בין האנשים על אם הדרך, האכיר את עצמו, וביקש שהקב"ה יעוז שיוכל לחת קויטל, שאלו כ"ק מרן ז"ע: "למי", ענה החסיד: "לרבינו". הנהנה כ"ק מרן ז"ע מפקחותו ואctor להגבאי ר' אהרן יהושע ז"ל: ראה, שבערב יוכל להיכנס איש זה. חכמו היא שעמדו לו שיזכה להיכנס בקדש פנימה באותו תקופה הרת גורל.

כאשר נכנסו בני הקבוצה והכושטנים להתאונן שהדבר מוציא את ההכנסות, היו שאמ אין 'קויטלען' אין גם 'פדיונות', ואין איך למכיל את ההוויף על כל צרכיה המורבים, השיב כ"ק מרן ז"ע: "אבותי באו לומור לי שאירעה שפילה [างעמײַע גוירה] עומדת חיללה על הפרק, והם עושים מה שאפשר לעשות, אבל גם כן צדריך לעשות כדי לבטל את הגזירה".

הרהור ר' דוד שפטען ע"ה שהיה יושב באותו זמן בבעלז, מתרץ זאת בזיכרוןיו⁸:

8. הרהור ר' כורדי פעדער ז"ל.

9. דבר חן (עטוד 248) מכיר הרהור ר' שמואל פרוגעס ז"ל.

10. זכרון דוד (עכוד בד).

זהazel

בעלז

- סקאחל
- ראדיזוב
- ביבק
- גלאז
- פרעטיגעלאן
- צענדזען
- ויטניזיא
- באבייא
- קראקא
- באבייא
- ביטשקב
- טיעניזעל
- טידקא
- אקסזיא
- אינזיארי

זהו צללו

בענט
ניפענט
מענט
בעקט-טשאכט
אייד
טעלגעטשייד
בראשוב
ביקארענט
סודפייה
צעריליגעריאד
איסטאנוביל
דנטשק
יזאלוב
כידיות
סודרייה
קייב
תל אביב

"היהתי בבעלזא יותר מעשרה פעמים בין השנים תר"צ - תרכ"ז, וידעו אשר זקנים עם נערים היו עומדים בבית רביינו הקדוש לילות ולילות לזכות רבינו הקדוש יטול ממה הקויטל להתברך מונען הברכות, ואני זכית שבעל פעם ופעם בלבד שום חילוק, כאשר ראה אotti כורן הקדוש עומד בהשורה קרא בקול ואמר: צו ערשת דער ווינער בחורו".

בנוספ על זאת השתנו כל סדרי התפלה, שכן עד שנה זו היה כ"ק מרון ז"ע מותפלל בזמן מוקדם והיה גומר תפלה שחרית עד חצות, אף בזמנים שגמור להתפלל עד חצי שעה אחר חצות, עדין היה אומר: "מכיוון שהוא נצד הט"ז", והוא אומר שזמן שחרית הוא עד חצי שעה לאחר חצות, لكن אפשר עוד להתפלל בשעה זו¹¹. אולם משנה תרכ"ג חול להתפלל עוד יותר מאוחר, כשהוא אומר: "הרשות הזה לך לאי את כל הזמנים..."¹²

11. הגאון רבי משה שטערנבוּך שליט"א כותב בספרו 'הלכות דבר' ומנהגו' (עמ' קד) זו¹³: עובדא ידועنا אצל האדמו"ר הקדוש רבי אהרן רוקח זצ"ל האדמו"ר מבבעלזא שאחר זמן התפלה והצער מואד על כן, אבל בשחתפלל פעם תוך חצי שעה אחרי חצות התנחים ואמר: שמעתי פעם מפי א"א זצ"ל שכותר לנכד בשעת הדחק לסמוך על זקינו אף שנדה מהסדר פוסקים כשהזו שעת הדחק, ואני נצד הט"ז ושעת הדחק מותר לאי לסמוך עליו שזמן שחרית נמושך עד זמן מנחה, חצי שעה אחרי חצות, עכ"ל.
ובספר 'יפה שיחתנו' (אות קז) מරחיב את פרט הטעינה כהויתה: סיפור ל' הרה"גר' ישראלי מאיר ערלנגןער שליט"א, שמספר לו הגאון רבי משה שטערנבוּך שליט"אראב"ד העודה החרדית בעיה¹⁴ ק' ירושלים טובים, שבעת שנותארס בקשר השידיוכין עם בת חותנו ממשפחה שעכטער נ", הלכו לקבל ברכת מצ"ט כהרה"ק כהרה"א מבבעלזא זצ"ל, ומצאוו מותפלל שחרית עם ציבור אחר חצות הימים קודם און מנחה גדולה, הגאון ר' משה הרהר לצעמו שאם הרב מבבעלזא זצ"ל סומך לעצמו על דעת היחיד שיטת הטורי זהב להתפלל תפלה שחרית עד זמן מנחה גדולה, אבל האיך מותיר לציבור להתפלל ולסמוך על דעת היחיד, נגד הכל יחיד ורבים הלכה כרביהם. אחר התפלה כשנכנסו אל היכל הקדש פנימה ונתקבדו בשתייה לחיים וברכת נזול טוב, פתח הרה"ק טבעלזא זצ"ל את פיו הקדוש ל להגיד כל מהלך מוחשבת הגאון ר' משה הנ"ל, ואמר: "מקובלני מאבי זצ"ל שצאנצאי פוסק יכולים לסמוך על דעת אותו הפסיק אפיקו נגד רביהם, וכיון שאנחנו מצאנצאי הטורי זהב אנו סומכים עליו, וכשה שנגע להנברור שלנו הרי אנרו חוץ¹⁵ (סנהדרין צט). המלמד את בן חבירו תורה הריהו כאילו ילאו, لكن גם הם יכולים להחשב בצאצאיו ויכוליהם לנהוג במנורו".

12. 'דבר חן' (עמ' 249) קופי הרה"ח ר' חיים שליטה פריעדמאן זצ"ל, ומוספר אודות הגה"צ

זהו צלחה

בעלוא

סקאחל
ירדרודיב
ביבק
בליזיא
פרענביישלאן
דשענדוזען
ויטטנייזיא
באכטיא
קיראקה
באכטיא
ביטשקב
פטענביישל
סידקא
אטבזיא
אידטהיילר

ולם הבינו על נכוון למי מתחoon כ"ק מרן ז"ע באומרו "דער רשב", שכן בימים אלו עליה הצורך ימ"ש על כס ההנאה, וככש את מפלגת השלטון בסערה וב考ול רעש גדול, כאשר הוא הוגה תוכניותיו זדון להרע ח"ו לבני ישראל בכל מקומות מושבותיהם, כ"ק מרן ז"ע שצפה ברוח קדשו את גודל הסכנה ורועל הגזירה, התחליל מהפרק עלומות ומושנה סדריו, ל לעשות כל מה שנייתן לבטל את רועל הגזירה.

זמן רב עוד קודם פרוץ המלחמה, התחליל כ"ק מרן ז"ע לומר כל יום אחר התפלה את קפיטל מ"ז מספר תהלים המדבר מענייני מלחמות¹³, בכל יום ויום התחנן כ"ק מרן ז"ע: אלקיים לנו מוחסה ועווז... על כן לא נירא בהמייר ארץ... המכון גויים מוטו ממלוכות... מושביה מלחמות עד קצה הארץ¹⁴.

כ"ק מרן ז"ע אף החיל להתפלל ב Maheriot גודלה יותר מלפני כן¹⁵.

כ"ק מרן ז"ע עשה כל מה שבידיו לבטל את הגזירה, כל סדר הנהגותיו והליךותיו נשתנו לבלי היכר, והוא נזכר בעלי' שכ"ק מרן ז"ע מנהל מערכת כבידה להכניע את אותו רשות, הוא סיגע את עצמו וקיבל על עצמו הנהגות שונות, עד שבנו הרה"ק ר' משה לוי ה"ד התבטא לאמר: "דער רשב האט פארדרייט דעם טאטען'ס זמנינס".

ככזו בן מוספר דבר נורא, שכיוום עלות הרשות על כס השלטון לא לבש כ"ק מרן

רבי קוסחים מנהם מונדל רויטמאן זצ"ל אבד"ק קרעשוב, שהיה נהג להתפלל שחרית בשעה תשע וחצי, ונימוקו עכושו שא הוא זמן התפלה אצל כ"ק מרן ז"ע בבעלזא, ובשעה שהצדיקים מהתפללים הוא עת רצון, אולי משנת תרצ"ג כאשר נשתנו סדרי הזמן נאצל כ"ק מרן ז"ע, אז התחליל להתפלל הרב הנ"ל כותקין, כי מאחר ששובינו יכול לכוין לשעה שכ"ק מרן ז"ע כתפלל, הרי שמעיטה יש לו להתפלל כפי שנפסק בשוע"ע.

13. הרה"ח ר' חיים שלמה פריעדנאון ז"ל, בספרו 'בצילא דמהימנותא' (עמוד קכח).

14. דאה פירושרש"י: מושביה מלחמות - מעליינו עד קצה הארץ לכל ארצות הגויים היו עמו בשлом. עגיות ישך באש - רכבי מלחמות. הרפו - עצמכם מלבא עוד על ירושלים. ודענו כי אני אלקיים וגוי אروم בארץ - אתרומם בנקמותי אשר עשה.

15. 'אור לנתייבתי' (גלוין יד, עמוד 24) בשם הגה"ח ראש הישיבה ר' שלום בראנדער זצ"ל.

זהו צללו

פָּעֵסֶת
נִיְפָעֵסֶת
פָּעֵסֶת
בַּעֲקָעַ - טַשָּׁאָבָעַ
אַיָּאָד
טַעֲבָעָשְׂיוֹאָר
בְּדַאֲשָׂבָע
בְּקַאֲרָעָסֶת
סְדָמָה
צְוִילְגְּזָרָאָד
אַיסְטָאָבָעָל
דְּבָשָׂק
חַזָּאָב
כִּירְדָּת
סְדָרָה
חַיְבָה
תַּלְאָבִיב

פרק א

דף עים טש טטלטה

וז"ע בגדר חדש¹⁶, מגדל צערו ואבלותנו על הגזירה הנוראה הholeכת וכתקרבת, ובכל פעם ופעם שהיה כוכחה ללבוש 'בעקיטשע' חדש, נתן תחילת לאיש אחר שילבישנו ויחדשו, ורק אחר כך ללבשו בעצמו¹⁷.

חודש ניסן, תרצ"ג

לונוך התחלת הרדייפות והצרות מצד השלטון החדש שזה עתה עליה לגודלה, נשלחו קבוצת עסקנים יהודים לפולין, כדי לבקש את התערבותה של הממשלה

16. 'אור לנתייתבי' (גלוון טו, עמוד 164) מפי הרה"ח ר' יודא גריינזואלד שליט"א, בשם המושב"ק הרה"ח ר' יודל מעילברג ז"ל.

17. ראה בספר 'ביתנו נואה קודש' (ניסן, עמוד רט) שהנהוגה זו נמושכה גם לאחר סיום המלחמה הנוראה, עד ליום עליותם בסערה השמיימה. ושם בהערה מצין לדברי הרמן (ז"ד סי' שפט) שכותב לעניין לבישת בגדי חדש באביבות, שנוהגין שאדם אחר ללבשו תחילת ואחד כך ללבשו האבל.

וראה עוד שם מועשה כעין זה (עמוד רטו - רטז) שבשליחי דוחורפא שנת תש"ח כאשר הגיע הרה"ח ר' משה גראס ז"ל להסתופף בצל הקודש, ראה שהבעיקיטשע של כ"ק מרון ז"ע משומש ובלוי עד מאד, ואף תפור בטלאי על גבי טלאי, כזכור שהדבר היה מה למכורת רוח ומיד הלק להזמין בעקיטשע חדש עברו כ"ק כורן ז"ע, אולם כאשר שמעו על כך כ"ק מרון ז"ע נunnerה ואמרו: "ב'פארשטי"די דיר נישט, אידיש בלטגיסט זור אויף די בערג - איז יעצעט א צייט מאכן מללבושים?

ושוב פעם אחת לאחר שעלה כ"ק מרון ז"ע לארץ הקודש, הביא הרה"ח ר' ישראל פרידמאן ז"ל מאנטווערפן שטריי מיל חדש ומפואר לכ"ק מרון ז"ע, והנה למכורות שכ"ק מרון ז"ע ניאות לכבלו מכל מקום לא רצאה בשום אופן לחייב אותו, על אף הפצרותיהם המרובות של המקורבים והמשמשים בקודש.

פעם אחת בפרוס חג הפסח נכנסה הרבנית הצדקנית ע"ה והפיצה בה כ"ק כורן ז"ע שיאות לחידש ולהזכיר את השטריי מיל החדש לבודח חג הפסח, אולם כ"ק כורן ז"ע נunnerה בהאי לישנא קדישא: "ער זאג צו, וווען יודיע וועלן האבן א ישועה, וועל איך תיקי!
באנייען אוון אנטון דעם 'שטריי מיל'!!!"

וכן מספר הרה"ח ר' משה טוביה גריינצוויג ז"ל בספרו 'איש חסיד' (בקודש מיניה עמוד ל"ג): פעם הצעתי לכ"ק כורן ז"ע שאני רוצה לעשות לו שטריי מיל חדש, השיבני: "וואי קען מיען אן טהון א נייע שטריי מיל, ס'אייז דאן נישט דא שלום אויפן וועלט? - - -"

זה הצלחה

בעלזא

- סקאראל
- ראדיזוב
- ביבק
- כלייא
- פרעומישלאן
- זשענידזשין
- ויסטפלייא
- באבניה
- קראקא
- באבניה
- ביטשקב
- פיטיבישל
- טרדקה
- אספינא
- זידזיניאר

הוֹרָה וְרִבּ עַרְישׁ אַוְרְטָנֶר זַל

בטעמַד הנחת אַבְן הַפִּוְנֵת, לַשִּׂיחַתְהַן הַקְּ בְּעֵיהָק יְרוּשָׁלָם תְּזַ –
טִיסְטִין לְשִׂטְאָלָה וְהַרְחָה וְרִצְחָק לְפָזָא דְלָ, כִּיק האַדְמוֹר מְבָעָרגָסָאוֹ זַל –
בְּחַ שְׁלִיךְ טָן זַעֲגָר הַרְחָה זְלָמָן האַפְּפָסָאָן זַל, וְהַרְגָּר' בְּנִימָן יְסָ –
לְזַיְצָלָן, זְהַדָּה וְרִבּ עַרְישׁ אַוְרְטָנֶר זַל, כִּיק האַדְמוֹר מְפָאָקוֹא זַל –
כִּיק וְאַדְטוֹרָדָר רַבּ שְׁלָם אַיְיכְשָׁטָרִין זַל מְזִידִיטְשִׁיבָ –

הַפּוֹלְנוּנִית לְטוּבָת
נְהִינִּיה הַיְהוּדִים אֲשֶׁר
בְּגַרְמַנִּיה, הַסּוּבְּלִים
מְגַנְּירֹת הַשְּׁלַטְוֹן
הַאֲכֹזָר וְהַמְּרוֹשָׁע.

אַחֲד מֵהַעֲסְקִינִים
שַׁהַצְטָרְפוּ לְכַוְשָׁלָחָת
הַיְהָה הַרְהָה"חַ רִ' בְּעַרְישׁ
אַוְרְטָנֶר זַ"ל, וּבְהִיוֹתוֹ
חַסִיד בְּעַלְזָא מוּבָהָה,
הַרְיִ שְׁמַיִד בְּהַגִּיעָם
לְפּוֹלוֹן סֶר בְּתִחְיָה
אֶל בֵּיתוֹ נָאוָה קּוֹדֶשׁ

שֶׁל כִּיק מְרָן מְהָרָא זַיְעָ בְּבַעַלְזָא, שֶׁמְ קִיבְּלָ מְכִ"ק מְרָן זַיְעָ³ מְכַתְּבִי הַמְלַצָּה
חַמִּים לְאַיִשִּׁים שָׁוֹנִים בְּמִדְינָה, עַל מַנְתָּ שִׁשְׁתָדְלָו וַיְפַעַלְוּ לְהַצְלָחָת הַמְשָׁלָחָת
אֶל מַול הַשְּׁלַטְוֹנוֹת.⁴

יּוֹם רָאשָׁן, פְּרִשְׁתָ בְּחָרְ-כְּחֻקּוֹתִי, לְגַג בְּעוֹסֶר, יְחָ אַיִיר, תְּרִצְגָ'

רִ' בְּעַרְישׁ כָּבֵר נִשְׁאָר לְהַזֵּג אֶת חַג הַכְּסָח בְּמִוחִיצָת רַבּוֹ בְּבַעַלְזָא, וְשָׁהָה שֶׁעַד
לְגַג בְּעוֹסֶר, כְּמוֹחָר שָׁכָבָר גָּמָר בְּדִיעָתוֹ לְעֹזֶב אֶת אָרֶץ כְּוֹלְדָתָו וְלַעֲלוֹת אֶל אָרֶץ
יִשְׂרָאֵל יְחִיד עַם כָּל בְּנֵי מִשְׁפָחָתוֹ, כִּי נָכוֹנָה לְרֹאֹת שַׁהְצָרוֹת וְהַגּוֹיָה הַוּלָכָות
וּמְחַרְיפּוֹת בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעה, וְשׁוֹנְאי יִשְׂרָאֵל מְרִימִים רַאשָׁה לְהַרְעָה וְלַהֲצָרָאת
צָעַדְם שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּרַצְנוֹנו הִיה לְקִיבְּלָ אֶת הַסְּכָמוֹת וּבְרָכַת קְדוּשָׁו של כִּיק
מְרָן זַיְעָ.

וְאַךְ, כַּאֲשֶׁר נִכְנָס בְּקוֹדֶשׁ פְּנִיכָה בַּיּוֹם לְגַג בְּעוֹסֶר, וְסִיףָר לְכִיק מְרָן זַיְעָ עַל

18. 'דָבָר חָן' (עמ' 190).

זהו צללו

- פָּעֵסֶת
- נִיְפָעֵסֶת
- פָּעֵסֶת
- בַּעֲקָע־צְשָׁבָע
- אַיאָד
- טַעֲמַע־שְׂיָאָר
- בְּדָאָשָׁב
- בְּדָקָאָרָעָסֶט
- סְדָפִיר
- צְוִילִינְגְּרָאָד
- אַיסְטָאָבָּרְד
- דְּמָשָׁק
- חַאלָב
- כִּירְחָת
- סְדָרִיה
- חַיְבָר
- תְּלָ אָבִיב

הכינויו לנוטש ולעזוב את גרמניה, לרובית רפלייה המכירות ההתנגדות העזה בבעלזא בימים בהם שלא נסוע לארץ ישראל, שלא להגדר אחר פורקי העול, נתן לו כ"ק מון זי"ע את הסכמו, והוסיף לאזכור שיראה להתיישב בעיר הגדולה ביותר, כ"ק מון זי"ע לווה עד מפטון ביתו באמרו: "אם יהודי נסע לארץ ישראל, צריך ללוותו".

קִין תְּצִיּוֹן

בשנה זו נסע מון לנופש בעיירה טאטארוב' שם שהה משך כשבועיים, אחד ממכותבי העת באותו הימים שלח סופר יהודי שישה בצל קדשו של כ"ק מון זי"ע, וישמע את חוות דעת קדשו אורחות מצבם של יהודי גרמניה, ועל חובת השעה המוטלת על כל אחד ואחד.

כ"ק מון זי"ע בעיירה טאטארוב, בדרך לבית ואכסניה לאחר הפלת שחוריית עראה פאהור חלבן וגיה"ע ובו שטואל פרעונקל זעל היד

הסופר היהודי י. יעקובאוסקי העלה על גבי הכתב את כל סדרי השבת והליכותיה, כשלאחריה הוא מתאר את תוכן השיחה שהיתה לו עם כ"ק מרום ז"ע, להן נעתיק את הקטעים הנוגעים לעניינו כפי שנדפסה במכת"ע מיום כ"ב תמוז תרצ"ג:

"מיר וועגן ארײַנְגָעְפִּירט צום רבין, און דא הויבט זיך אן א זעהר אַינְטְּרוּסְאַנְטְּעַ שְׁמוּעָס וּוְעָגַן חֲסִידָות [= אָנוֹ מוֹבָּלִים אֶל הַרְבִּי, וְכֹאן מִתְחִילָה שִׁיחָה מְעֻנִּינָה בַּיּוֹרָה בְּעַנְיָנִי חֲסִידָות]."

"מִאָכַעַן דַּי צוֹטוּרְפּוֹנָג אָז דַּי רַבִּי גַּעֲהָט אִין דַּי דְּרָכִים פָּוּן בַּעַל שָׁם וּוְעַלְכָּר האָט פָּאָרְלָאָזֶט זִין וּוְאוֹין אַרט, אָנוֹ אִיז אוּוּעָק אִין דַּי בָּעָרָג, כַּדַּי אַרט צָו זִיכְעָן דַּי אַמְתָּעָ דָּעָרְנוּהַנְּטָעְרוֹנָג צָוּ בָּוּרָא עַולְם [= אָנוֹ עֲשָׂוִים הַשׂוֹואָה שַׁהְרָבִי הַוְּלָךְ בַּדְּרָכֵי הַבָּשָׁ"ט, שָׁגַם הוּא עַזְבָּת בַּיִת מְגַרְיוֹ וְהַלְּךְ אֶל הַהָּרָם, כַּדַּי לְחַפֵּשְׂתָּה תְּקִירָה הָאָמִיתִית לְבָוָרָא עַולְם]."

"ר' אהרון זיך צוֹלְעֵב דָּעַם פָּעָרְגָּלִיךְ, אָנוֹ אוּרְפּ זִין פְּנִים מַאֲלָט זִיךְ אַבְּנוֹנְדָּעָרָעָר יְרָאת הַכְּבוֹד [= הרַבִּי מַחְיָּךְ לְשָׁמוֹעַ הַהָּשׂוֹואָה, וְעַל פְּנֵי מְפִיטִירָת יְרָאת הַכְּבוֹד מִיחְדַּתְהָ]."

"דָּעַר שְׁמוּעָס גַּעֲהָט אַרְבָּעָר צָו וּוְעַלְתְּלִיכָּעָן עֲנָנִים [= השִׁיחָה נִסְבָּה עַל עֲנֵי הַשָּׁעָה]. ר' אהרון זיך דָּרִיקָט אוּסְ זִין צָעָר אַיבָּעָר דַּי שׂוּעוּרָעָ לְיִדְעָן."

שְׁנַנְסָאצְיאָנְגָעָלְעָן גַּעֲשָׁפְּרָעָה מִיטָּז בְּעַלְזָעָר רַבִּין.

"אָז הָאָרֶף אָז מַיד וְעַלְעָן דָּעָלְעָן דַּי טָפְּלָה פָּוּן 'עֲנָנָם רַשְׁעָן'."
דעת קדשו של ר' אברהם זיין ז"ע, כפי שפורסם בטכט"ע

זהו צלאה

בעלז

- סקאָהָל
- ראָדְרָזְבָּּד
- בִּיסְקָּט
- גְּדִיאָה
- פְּרַעְבִּישְׁלָאָן
- זְשַׁעְדְּזָעָן
- יְדִיטְזָבָּאָן
- בָּאָכְבָּיאָה
- קְרִיאָקָא
- בָּאָכְבָּיאָה
- בִּיטְשָׁקְבָּּב
- פְּטַעְבִּישָׁלָּאָן
- סְדִּיקָּא
- אַכְּרָזָא
- אַיְתְּרָזָא

א בז'אָך בַּיִם בְּעֵלֶזֶר רְבִין אַין טָאטָאָרוֹן

פָּרָא דָּעָר נְקָמָה פָּוּן דִּי שְׁוֹנָאִים, דִּי אֲקְצִיעָס וּוָאָס וּוּרְעָעָן גַּעֲפִיעָהָרֶט
פָּוּן וּוּלְטַ יְוּדָעָנוּתָם כּוֹעָן גַּעֲפִינָּן אַלְעַמָּעָנָס וּוּאֲרִימְסְטָעָ אָונְטָעוֹ
שְׁטִיצָוָנָג, אָוֹן עָס אַיְן דָּעָר חֻוב פָּוּן יְעַדְעָן יְודָ מִיטָּ אַלְעָ זַיְעָנָעָ בְּחוֹתָ
צָו הַעַלְפָעָן אַיְן דָּעָם קָאָמָפֶג גַּעֲגָעָן רְשָׁעָ, וּוָאָס זַיְן אַכְזָרִיּוֹת אַיְן נָאָר
גַּרְעָסְעָר פָּוּן חַמְּן הַרְשָׁעָ [= מִזְאָה שְׁהָרְשָׁעָ הַהְוָא בְּבָרְלִין] - אָוֹמֶרֶת הרְבִּי - הָגַע
לְשָׁלְטָן, אַיְנִי יְכוֹל לְמַכְזָא כְּנָוחָ, אַיְנִסְפּוֹרֶרֶת מְכַתְּבִּים אַיְנִי מַקְבָּלֶ מִכְּלָעָרָבָר וּבָהָם מִסְפּוֹר
כָּמָה נְוֹרָא צְרוֹתִיכָם של יְהָוָדִי גְּרָמָנִיה, מַתְחִילָה חַשְׁבָּתִי לְקַחַת עַל עַצְמֵי פָּעוֹלָה גְּדוֹלָה
זַיְתָר, אַבְּלָה גַּנְיָעוֹ אַלְיְהָוִידִים נְגָרָמָנִיה וּבַקְשׁוּ מוֹמָנִי עַם דְּמָעוֹת בְּעַיְנִים, שְׁלָא אַקְבָּל עַל
עַצְמֵי לְעַשְׁוֹת כְּלָיָם, כִּי הַסְּמָפְּחִידִים מִנְקָמוֹת הַשְׁוֹנָאִים, הַפְּעוֹלוֹת שְׁנָעָשָׂו עַל יְדֵי הַעוֹלָם
הַיְהָוָדי חִיבָּלְמַצְאָה תְּמִיכָה חַמְּמָה כְּלָלִית, זַיְתָר חֻוב של כלְיְהָוָדי, לְעֹזֶר בְּכָל כְּחוֹתָ�ו
בְּכָאָבָּק נְגָרָה הַרְשָׁעָ, שְׁאַכְזָרִוָּתוֹ גְּדוֹלָה עַד יוֹתְרָה מִהְמָן הַרְשָׁעָ].

"מִיר טָאָרָעָן נִישְׁטָ פֿערְצְׁזְׁוּיְפֿלְעָן - עַרְקְלְעָרֶט דָּעָרְ רְבִּי - אָוֹן אַיְרְ האָף
אָז עָס אַיְזָנִישְׁטָ מְעוֹהָר וּוּיְיטָ דָּעָר טָאָג וּוּעָן מִיר וּוּעָלָעָן דְּעַרְלְעָבָן דִּי
מוֹפָלָה פָּוּן יְעַנְעָם רְשָׁעָ [= אָסָור לְנוּ לְהַסְּתָּפָק - מִבְּהִירְהָרְבִּי - וּאַיְנָה שְׁלָא
רְחָוקָה הוּם בְּוּנְחָה אַת מוֹפָלָתוֹ של אָוֹטוֹ רְשָׁעָ].

"דָּעָרְ רְבִּי דְּעַרְצְׁעַהְלָטְ דָּאָן אָז אַיְנָעָם פָּוּן דִּי לְעַצְטָעָ בְּרִיעָפְּרָא אַיְזָ
מְעָן אִם כּוֹדִיעָ אֹז הַעֲכָר 1400 יְוּדָשָׁע פָּאְמִילְיָעָס פָּוּן דִּיְיְתְּשָׁלָאָנָד
גַּעֲפִינָּן זַיְקִיצְׁטָ אָוּפְּפָן וּוּגָגְ קִיְּן אַרְצָ שְׁרָאָל [= הרְבִּי מִסְפּר שָׁבָאָה
מְהַמְּכַתְּבִּים הַאַחֲרוֹנִים, הָוְדִיעָוּ לוּ שְׁלָמָעָה מַאְלָךְ וְאַרְבָּעָ מִאוֹת מִשְׁפָחּות נְגָרָמָנִיה,
נְמִזְאָות עַכְשִׁיו בְּדַרְכָּם לְאַרְצָ שְׁרָאָל].

"דָּעָרְ רְבִּי אַינְטְּרָעָסְרִיטְ זַעַךְ מִיטָּ יְעַדְעָרְ נִיְיעָס וּוָאָס קְוָמָטְ פָּוּן
דִּיְיְתְּשָׁלָאָנָד, אָוֹן דָּעָר גְּבָאִי רְבִּי אַהֲרָן יְהָוָשָׁע גִּבְטָ אַבְּעָרְ דָּעָם רְבִּין דִּי
וּוַיְכְּטִיגְסְּטָעָ יְדִיעָוֹתָם פָּוּן דִּי יְוּדָשָׁע צִיְּתוֹנָגָעָן, וּוּגָעָן דָּעָר לְאָגָעָ פָּוּן דִּי
דִּיְיְתְּשָׁעָ יְוּדָעָן [= זְהָבָי מַתְעָנִין בְּכָל דִּיְיָהָה שְׁוֹגָנִיהָ נְגָרָמָנִיהָ, וְהַגְּבָאִירְ אַהֲרָן יְהָוָשָׁע
מַעֲכִיר לְהַרְבִּי אַת הַיְדִיעָוֹת הַרוֹחָפּוֹת בְּזַיְתָר שְׁמַתְפְּרִסְמּוֹת בְּמִכתְבָּתְעָה הַיְהָוָדיִם, אָוֹדָה
סְבָלָם שְׁלָא יְהָוָדי גְּרָמָנִיהָ].

זהַצְלָה

בְּעֵלָה
סְקָאָהָל
רְאַדְרָהָבָ
בִּיסְקָ
כְּגִיאָ
פְּרַעְמִישְׁלָאָן
צְשַׁנְדָזְצָעָן
יְדִיטְפִּיאָ
בָּאָכְבִּיאָ
קִרְאָקָא
בָּאָכְבִּיאָ
בִּיטְשְׁקִיבָ
פְּטַעְבִּישָׁלָ
סְדָקָא
יְאָכְבִּיאָ
אַזְגְּדִיאָרָ

זהו צללה

בעלא

- סקאחל
- ראדרוב
- ביבק
- הניא
- פרעטישלאן
- ושענדוזץין
- ויטטנייא
- באכטיא
- קראקא
- באכטיא
- ביטשקב
- פטעטישל
- טידקא
- אקסニア
- אומטהייל

יום חמישי, פרשת משפטים, כ"ג שבט, תרצ"ד

ציון האמצעית של כ"ק מרון
מהדרי ז"ע

ככידי' שנה בשנה ביום הילולא, עליה כ"ק מרון ז"ע על ציון קדשו של כ"ק מרון מהדרי ז"ע, אף השמייע מדברות קדשו כנהוג, בגמר התורה הזכיר מרון אודות המצב הכללי ההולך ומחריף, באמרו: "כי השთא צרכין ישראל זעיר גרייסע ישועות בפרטיות ובכלליות, במידיניות הרוחקות דיטשלאנד ועסטראיר", והאריך בברכות לרוב²⁰.

20. דברות קודש מכתביו הרה"ח ר' שמואל לילינפלד ז"ל (עמ' קב').

